

KOMMUNISTISK POLITIK



Nr. 1
Jan.
- feb.
2016
20. årg.

Solidaritets med flygtninge uden papirer: Kastrup 9. januar 2016



TEMA: KOMMUNAL SPAREMASSAKRE

Grænsekontrol og solidaritet

Udsigter for 2016

INTET MENNESKE ER ILLEGALT

Tid til protest

Der sendes i denne tids kraftige rystelser igennem EU-systemet og gennem landene, store som små. Den umiddelbare anledning er selvfølgelig de mange flygtninge, der har krydset EU's 'ydre' grænser og har begivet sig videre på en fortsat usikker færd. EU har ikke fundet et 'fælles svar'. Landene har hver især søgt egne løsninger, de fleste ved at spærre grænserne til naboen og søge at eksportere eller holde flygtningene ude. Den danske regering har gjort, hvad den kunne, for begge dele.

I de hundredtusinder af flygtninge fra Vestens krige og kaos'et, de har skabt i Mellemøsten og mange lande i Nordafrika, har de reaktionære overalt – herunder Løkke-regeringen, støttet af Dansk Folkeparti – fundet den perfekte syndebuk. Det hele er flygtningenes skyld. Især muslimernes.

Det holder bare ikke. Den danske velfærdsmodel er under pres. Den forvandles til en discount EU-model, men det har den været ved, længe før flygtningestrømmen voksede sig stor.

Velfærdens farvel er et resultat af den nyliberale reformpolitik, som både blå og 'røde' regeringer har gennemført gennem årtier i EU. Af nedskærings- og sparepolitikken, der har ramt de mange, det store flertal. Det er en følge af en politik til gavn for monopolerne, med privatiseringer og udliciteringer, med løntryk og faldende realløn, beskæringer af overførselsindkomster og en stærkt forringet offentlig sektor. Hvor alt er beskåret - bortset fra udgifterne til krig og militær, politi, lov og orden, professionelle politikere og administratorer og konsulenter, til kongelige og gemene snyltere. De rigeste har kunnet vælte sig i deres voksende formuer, mens de fleste må tælle på knapper.

Venstre-regeringen har drømt om i ly af flygtningekrisen at kunne banke endnu en stribe asociale nedskæringsreformer igennem i hurtigt tempo samtidig med at den ønsker at gå foran med hensyn til umenneskelig behandling af de asylsøgende, der skal plyndres til skindet og indkvarteres i telte i den danske frostvinter. Bare for at demonstrere en pointe om, at de intet har at gøre i Danmark, som til gengæld har ret

til at bombe og sende soldater overalt, hvor USA og NATO vil have det.

Konsekvenserne af nedskæringsreformerne begynder snart at vise sig. Der vil komme flere hjemløse. Flere fattige børnefamilier, ikke mindst enlige. Sulten, som Lars Løkke påkaldte som noget sundt for samfundet, er begyndt at banke på.

Da finansloven for 2016 skulle køres igennem og det kom til at stå klart, at hundredtusinder af pensionister ville blive berøvet og mange risikerer at miste deres hjem, blev regeringen og dens støtter i blå blok tvunget på tilbagetog.

Dansk Folkeparti kunne ikke holde til at deres vælgerbedrag kom så tydeligt for en dag, så beskæringerne i boligydelse blev sat i bero til senere afgørelse. Venstre-regeringen har ikke vovet at gå direkte videre til et andet punkt på regeringsprogrammet: Skattelettelse, især til de rige. Lars Løkke, der ikke kan garantere holdbarheden af en finanslovsplan for et enkelt år, vil nu have en økonomisk 10-års-plan på plads, en 2025-plan, før Liberal Alliance kan få skattelettelse. Og så vil han have en aftale med EU, der går bag ryggen på det danske Nej til at opgive retsforbeholdet fra 3. december 2015.

Skjult bag teknokratiske navne som 'refusionsreform' og 'omprioriteringsbidrag' gennemføres håndfaste nedskæringer i kommunerne, hvor det kan mærkes og for alvor gør ondt. I form af fyringer af personale, forringelser i børneinstitutioner og skoler, ældrepleje, og på mange andre områder. Det er kernevelfærden, der rammes, det er ikke fedtet, men benet der skæres i. Protesterne kan detonere i hovedet på regeringen, hvis de samles og organiseres. Det er oplagt for en kæmpende fagbevægelse, men LO har sat næsen op efter trepartsforhandlinger og efter at få indflydelse på en kommende nyliberal 'arbejdsmarkedsreform'.

Alligevel er Løkke-regeringen skrøbelig, og dens overlevelse er uvis, hvor taktisk dreven den end er. Den kan væltes af en massebevægelse, der vil det.

Redaktionen 12. januar 2016

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: KPnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner
1 år 600 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
19. februar 2016
Deadline næste nr. 12.02.16

Asocial finanslov vedtaget: Den skal rulles helt væk

Af Kommunistisk Politik

Blå blok anført af Venstre og Dansk Folkeparti vedtog den 17. december finansloven for 2016. Der har været protesteret imod den fra mange af de grupper, den rammer. Man blev derfor tvunget til at pille den planlagte jagt på boligydelse ud – midlertidigt.

En af de mest brutale nedskæringer fra arbejdsgiverregeringens og blå bloks side er tilmed slet ikke med i finansloven. Den kommer oven i ulykkerne dér.

Det er det såkaldte 'omprioriteringsbidrag', der er fatalt med kommunerne, og som betyder voldsomme nedskæringer på skoler, børneinstitutioner og andre 'kernevelfærdsopgaver' for kommunerne i de næste mange år.

Finansloven er vedtaget med blå bloks stemmer – sammen med Socialdemokraterne og De radikale, der stemte for i 'det samarbejdende folkestyres' og EU-reformernes ånd. Enhedslisten og Alternativet stemte imod, mens SF undlod at stemme.

De voldsomme nedskæringer i boligydelse for pensionister og mange andre er foreløbig pilleret ud efter kraftigt folkeligt pres, og efter at Dansk Folkeparti blev grebet i vælgerbedrag og deres virkelige effekt begyndte at blive kendt og gennemhullede salgsløgnene. Sådan vil det også vise sig med mange af de øvrige forringelser, og med 'forbedringerne', der ikke vil dække hullerne efter nedskæringerne.

Forringelserne af boligydelse er ikke taget af bordet, men skal fremsættes igen dette forår. I slutningen af januar vil der rejse sig et nyt ramaskrig, når 325.000 modtagere af boligydelse får udbetalinger efter den plan, der blev trukket tilbage i decembers panik, da der blev taget forskud på glæderne og administreret efter en ikke vedtaget lov.

Det har ingen siden taget ansvar for.

I befolkningen har finansloven og Venstre-regeringens politik et solidt flertal imod sig.

Man kan rimeligvis spørge, hvorfor det ikke har fået fagbevægelsen massivt på gaden i protest sammen med de hundredtusinder, der bliver ramt af finansloven.

Fagforeningerne har været usynlige og som sunket i jorden under hele forløbet.

Svaret er, at fagtoppen ser frem til trepartsforhandlingerne om blå bloks kommende nedskæringer til

foråret og derfor vil bevare det gode forhold.

Men der er ingen grund til at vente på nådegaver fra trepartsforhandlinger. Kun arbejdernes mobilisering og en bred folkelig modstand kan bremse det asociale amokløb og stoppe V-DF-LAK og deres partnere S og R's nyliberale felttog.

Arbejdernes og folkets Nej den 3. december har rystet Løkke og Co., men ikke fået dem til at stoppe op. Den folkelige harme tvang dem til at ændre finansloven.

Men det folkelige krav lyder, at finansloven skal stoppes helt, og alle de asociale nyliberale EU-reformer rulles tilbage. De nye asociale finanslovsreformer skal væk. Omprioriteringsbidraget skal sløjfes, så nedskæringerne på børn, unge, familier og det store flertal annulleres.

Det kræver en fortsat folkelig mobilisering. Der er ikke noget at vente på – hverken oprør fra kommunerne eller trepartsforhandlinger. Blå blok skal stoppes, og det bliver de ikke af regeringsalternativet SR. Det kræver et oprør nedefra!

Finanslov 2016

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med i det ny
kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag



KPnetavisen Facebook forum
Twitter @kpnetdk



Deltag på kpnet.dk/blogs



KPnetTV og KPnetTV2
Reportager fra gaden på youtube



Tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik



Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.
Institutioner
1 år 600 kr.

STØT Kommunistisk Politik
på Oktobers konto:
Bankkonto
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271

kontakt: kompol@apk2000.dk

Stormvarsel: Udsigterne for 2016

Nytårsudtalelse Arbejderpartiet Kommunisterne

Verden balancerer konstant på afgrundens rand, tæt på at blive opslugt af en generel krig og fornyet global økonomisk krise. Der er stormvarsel!

Der raser krig udadtil og indadtil. Imperialistisk røverkrig. Klassekrig mellem kapitalister og arbejdere, mellem et fåtal af superrige og deres regeringer og statsapparater på den ene side og den brede befolkning på den anden.

Fare for verdenskrig

En ny verdenskrig kommer nærmere. Arnestederne for en konflikt, som eskalerer til en stormagskrig – mellem USA og NATO-landene og Rusland og/eller Kina – bliver stadig flere.

Disse imperialistmagter – og det gælder ikke bare Obamas og Donald Trumps USA, men også Putins Rusland og Xi Jinpings Kina – er aktive overalt for at sikre sig afsætningsmarkeder og indflydelsessfærer. Deres modsatrettede interesser støder stadig oftere sammen. I en stadig mere skærpet kamp om Mellemøsten er de alle til stede sammen med allierede og modstandere, herunder reaktionære regionale magter som Saudi-Arabien og Tyrkiet, Vestens allierede.

Et krigs- og krisesvækket USA kæmper indædt for at bevare sin supermagtsstatus. Kina baner sig vej frem som en verdensmagt i opgang, trods en lurende krise i dens kapitalistiske økonomi. Rusland under Putin kæmper for at afværge angreb og indgreb i dets sfærer fra rivaliserende konkurrenter og søger samtidig at udvide dem.

I Syrien udspilles en tragedie af kolossalt format, udløst af imperialistisk indblanding og som en konsekvens af USA's og NATOs 'krig mod terror', som siden dette århundredes begyndelse har holdt verden i permanent krigstilstand. En stor del af Syrien er ødelagt af krig og en borgerkrig, mange reaktionære kræfter har pustet til. Enorme flygtningestrømme søger væk fra bomber og mod en tryggere tilværelse, end



deres land kan byde dem.

I Irak og Syrien har det islamistiske IS etableret sig, og det har spredt sig i Libyen, Afghanistan og andre steder trods USA's og Vestens 'krig' mod det. Danmark har også tilsluttet sig denne. IS er et direkte resultat af den ulovlige 'krig mod terror' og dens fiasko.

Mulige epicentre for en storkrig øges med den globale imperialistiske rivalisering. På det europæiske kontinent opstår nye spændingsfelter. Norden, Østersøen og Arktis oprustes, og hele vejen ned gennem det europæiske kontinent er der trukket en ny befæstet linje mellem EU og NATO og deres allierede og Rusland og dets allierede.

I Ukraine fører den vestligt indsatte Kiev-regering krig mod sine egne borgere i Donbass-området, der har afvist kupregeringen. Det har øget risikoen for en NATO-konfrontation med Rusland.

Også i Tyrkiet fører Erdogan-regeringen krig mod sine egne borgere – mod kurderne i det østlige Tyrkiet, i Syrien og Nordirak, mens den i alliance med Saudi-Arabien på forskellige måder støtter IS. Gnister herfra kan føre til en verdensbrand.

De massive flygtningestrømme er et andet direkte resultat af krige og borgerkrige, og ikke mindst den folkeretsstridige 'krig mod terror', der først ødelagde Afghanistan, siden Irak og Libyen, og som har haft uhyggelige konsekvenser for hele regionen.

Trods USA's, Vestens og NATOs løfter – indbefattet det officielle Danmarks

skiftende statsministre og regeringer – er ikke et eneste land i en bedre tilstand, end da invasionerne begyndte. Alle steder er det værre. Fattigdom, arbejdsløshed, håbløshed, ruiner – ingen fremtid, heller ikke for de unge.

Det vigtigste svar på flygtningekrisen er 'Stop krigen! Stop krigspolitikken'. Det er NATO og imperialisterne – alle imperialistmagter uden undtagelse – der skal ud af Mellemøsten og ud af alle de lande, de hjemsøger. Syrien, Irak, Afghanistan, Libyen, Palæstina osv.

Kapitalen og nyliberalismen smadrer velfærd

Den danske krigsdeltagelse og de herskendes bevidste politik for at placere Danmark så tæt på krigenes kommandocentre som muligt har haft enorme ulykkelige konsekvenser på alle områder.

Den har været med til at bære den danske 'velfærdsstat' i graven. Den er afløst af krigs- og konkurrencestaten med et angreb på progressive værdier og militarisering og forråelse til følge.

Reaktionære, racistiske og islamofobiske strømninger er vokset sammen med krigsudgifterne og antallet af ofre. Nu fremstilles det, som om det er flygtningene, der er en trussel mod det danske samfund eller andre 'velfærdssamfund'.

Men det er ikke bombeofrene, der er en trussel. Det er derimod kapitalismen, der har fået friløb med de asociale reformer af den offentlige sektor og de offentlige budgetter, det er EU's insti-

tutionaliserede nyliberalisme, der gennemføres overalt i Danmark.

I ly af flygtningestrømmene gennemføres nye angreb på velfærd og tilkæmpede rettigheder. Alle overførselsindkomster bankes nedad til et niveau, der ikke sikrer en tålelig tilværelse – hverken den nye integrationsydelse, beskåren kontanthjælp eller reducerede dagpenge. De offentlige serviceydelser barberes konstant. Børneinstitutioner, skoler og uddannelser forringes. Det samme gælder sundhed og pleje.

Det er magthavernes skyld. Det er kapitalens politik. Det er et resultat af EU-reformer og nyliberal politik, som gennem nedskæringer og privatiseringer har beriget et fåtal af rige og gjort alle andre fattigere, og som har sænket reallønnen og skabt et stadig større lavtlønsmarked.

Det vigtigste svar på kapitalens nyliberale angreb er at bygge en bred folkelig modstand imod dem – af arbejdere, arbejdende og arbejdsløse, gamle og unge, mænd og kvinder, nytilkomne og gamle i landet. En front af solidaritet og sammenhold.

En front for at rulle alle de reaktionære og asociale nyliberale reformer tilbage. En front for at lade de rige betale, for at lade kapitalen betale mere – ikke for at skubbe byrderne over på svage grupper.

V-regeringen: ”Vi skal have sulten tilbage”

Ingen tog notits af Lars Løkke Rasmussen, da han på Venstres landsmøde i 2012 erklærede: ”Vi skal have sulten tilbage.”

Men det er dette nyliberale EU-program, han følger som regeringschef og anfører for blå blok. Det følges langt hen ad vejen også af Socialdemokraterne.

De få positive ting fra S-R-(SF)-regeringen og ’rød blok’ blev fejlet af bordet af Venstre-regeringen og dens upopulære ministre sammen med dens støtter i DF, K og LA.

Det er denne sultens og nedskæringernes asociale og umenneskelige politik, der skal fortsættes med en ny jobreform og skatterreform og med endnu flere nedskæringer.

Den må stoppes ved, at alle gode folkelige kræfter går sammen!

De politiske modsætninger i Danmark går ikke mellem blå blok og ’rød’ blok. Den går mellem på den ene side krigspolitikken og EU’s nyliberale reformpolitik, som gennemføres af begge regeringsalternativer, og på den anden side arbejderklassen og den brede befolkning, som den går ud over.

Det samme gælder i forhold til EU som helhed. EU er monopolernes redskab og kan ikke reformeres eller forandres til et redskab for en progressiv og folkelig politik eller til en ’social’ union. Det fik den græske Syriza-regering eftertrykkeligt demonstreret.

APK: Nytår 2016

Man kan ikke være krigsmodstander og samtidig tilhænger af krigsalliancen NATO, lige så lidt som man kan være seriøs socialist og tilhænger af EU eller det danske medlemskab.

Den brede folkelige modstand vokser og styrkes

Det var en bred modstand, der kom til udtryk, da danskerne for tredje gang stemte Nej til mere union og Ja til at bevare retsforbeholdet den 3. december 2015. Bag den lå en stor folkelig vrede og utilfredshed med EU og EU-partiernes asociale reformpolitik og afskrivning af national selvbestemmelse.

Det var hverken et reaktionært eller socialistisk Nej, eller et højreorienteret eller venstreorienteret Nej. Det var et bredt folkeligt Nej til anbefalingen fra begge regeringsalternativer, det vil have placeret Danmark så tæt på EU’s maskinrum som muligt. Dette folkelige Nej skal forsvares. For det respekteres aldrig af de herskende. Som efter Nej’et

til Maastricht skal der fifles og træffes nye aftaler med EU, der modificerer og fordrejer det.

Nej’et den 3. december er blot en del af et opsving for den folkelige modstand, som er i gang på mange felter – også i modsætning til klassesamarbejdsfolkene i LO-toppen og fagtoppen, som abonnerer på den nyliberale EU-politik. Men Nej’et var det mest synlige udtryk for, at en bred folkelig modstand med arbejderne som en hovedkraft er særdeles levende, vokser og styrkes.

Den må udvikles videre og organisere sig under forskellige former. Der må udvikles initiativer og organiseringer af kontanthjælpsmodtagere, folk på overførselsindkomster eller helt uden indkomster. Det er en opgave, fagforeningerne har ladet ligge. Og de faglige organisationer må komme i bedre samklang med deres medlemmer, f.eks. ved at afsætte toppen af klassesamarbejdsfolk.

Skoleelevernes, de uddannelsessøgendes og den faglige ungdoms organisationer har markeret sig stærkt i protesterne gennem Uddannelsesalliancen, der bare har begyndt sin kamp. Protesterne for at stoppe indkøbet af nye kampfly, krigsmodstanden, klimabevægelsen og progressive folkelige bevægelser som Venligboerne må videreudbygges. En central modstandsorganisation for det danske EU-nej som Folkebevægelsen mod EU må styrkes og sikres som en bred folkelig kraft, der udtrykker hele folkets modstand mod EU.

En endnu stærkere modstand mod krigspolitikken og EU-reformpolitikken er en nødvendighed.

Den vil ikke materialisere sig på Christiansborg, men må opbygges uden for og imod de to blokkes politik. Det er den vej, Arbejderpartiet Kommunisterne anbefaler og vil gå.

Støt APK! Støt kpnet.dk!

Styrk kampen for et folkeligt og revolutionært alternativ!

30 december 2015

En statsministers nytårstale: Kun det bedste for Danmark

Af Kommunistisk Politik

Statsministre holder nytårstaler – for det meste efter samme recept. Det er borgerskabets nytårshilsener til vælgerne. Til alle dem, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde. Til veteranerne og naturen og miljøet. Og i år til nogle af slagsen, som har mistet tilliden til politikerne.

Ifølge landets statsminister Lars Løkke er udsigterne for Danmark lyse ... Var det blot ikke for flygtningene, og terrorismen og de utilfredse vælgere, der har mistet tilliden til politikerne.

Men altså bortset fra det, så går det godt. Der ville være penge nok til velfærd, sundhed og uddannelse, var det ikke, fordi der skal bruges penge på overvågning og politi og krigsmaskinen, og skattelettelse. Og teltlejrene til flygtninge koster jo en bondegård, må vi forstå.

Altså, som sagt, det går godt, og Danmark er ude af krisen. Og alle skal med på vognen. Både de udstødte landkommuner, der skal have del i statslige arbejdspladser, og de fortabte børn, der skal på Lars Løkkes egen sommerskole. Han lover med et 14 dages kursus at løfte 100 heldige udvalgte faglige niveau flere skoleår frem.

Det er skam sandt alt sammen. Borgerskabets nytårshilsen til vælgerne er mindst lige så nederdrægtig at stå igennem som tømmermændene.

Men der er en kur, der letter opgaven. Den blev opfundet 1. maj et par år tilbage, da daværende statsminister Helle Thorning talte i Århus, midt i at regeringen havde lockoutet alle lærerne og gennemført en bunke asociale nedskæringer.

Kuren går kort fortalt ud på at vende ryggen til taleren, mens man fløjter eller buher – så magthaverens talte ord ligesom ikke får lov til at stå uimodsagt.

Man kan se den omtalte hændelse på KPnetTV, og man kan høre Helle Thor-



ning slutte af med et ønske om bedre dialog og forståelse:

”I den kommende tid tror jeg, der er mere brug for dialog. At vi taler sammen og lytter til hinanden, og først og sidst tænker på, hvad der er bedst for Danmark.”

Altså samme manus, som Lars Løkke brugte i sin nytårstale, efter han led et gigantisk nederlag den 3. december i forsøget på at tromle en hurtig afskaffelse af EU-forbeholdene igennem. Nu er han kommet i tanke om, at han ønsker sig bedre dialog. Og ingen skal sige om Lars Løkke, at han ikke også ønsker at ”passe på Danmark”. Han gentog det i hvert fald i en uendelighed.

Der er bare to helt fundamentalt modsatte verdensbilleder. Borgerskabets Danmark og arbejderklassens. Borgerskabet repræsenteres af politikere som Lars Løkke, der i hver sætning fabler om at passe på Danmark, mens han fortier væsentlige kendsgerninger, kommer med grove forenklinger og spreder falske anklager.

Alt sammen for at dække over, at han og hans klassefællers egne gerninger skaber krige og flygtningestrømme og terror og de mange kriser, der udfolder sig i verden.

En anden nyttig video, man kan se på KPnetTV, er et interview med to soldater, der var med i Afghanistan, og som giver den indsigt (som selv Enhedslisten stadig mangler at fatte), at det er reaktionære betalte fanatikere, der er de såkaldte oprørere, som folketinget har hjulpet i Syrien og Libyen.

Det Danmark, som Lars Løkke vil passe på, er et Danmark i pagt med USA og EU og Israel, Egypten, Tyrkiet, Saudi-Arabien osv. Et Danmark tilhørende den reaktionære imperialistiske elite.

Det, der står tilbage efter talen, er altså, at flygtningene skal have skyl-

den for nedskæringer og smalhals. Og flygtningene skal arbejde for brødrationer, mens de venter i årevis alene på at blive godkendte til at ansøge om asyl.

Der bliver måske indført en slags grænsekontrol til Tyskland. Men om det kommer så vidt, er flygtningenes skyld, forstås.

”For vi vil ikke igen se migranter og asylansøgere på vores motorveje. Vi vil sikre ro. Vi vil sikre orden,” fortalte statsministeren med hjertet koldt og rødsprængte øjne.

Han fik også kort berørt, at statslige arbejdspladser skal udflyttes. Det blev vist ikke nævnt, at de også i vid udstrækning skal nedlægges og privatiseres.

Og så skal skatterne ned, selvfølgelig. Allerførst for virksomheder, og siden for folk i arbejde. Og alle snærende regler skal væk. F.eks. regler for brug af kunstgødning for at sikre vandløb og de indre farvande mod iltsvind. De skal væk, så virksomhederne kan gøre det, de er sat i verden for: at skabe profit.

De sidste 40 års liberalistiske mantra blev gentaget: Færre danskere skal forsørges af det offentlige, og flere skal forsørge sig selv. Heldigt, at målingen af fattigdom og den såkaldte fattigdomsgrænse var det første, regeringen afskaffede. Så der findes ingen sultne eller fattige.

”Det udfordrer vores sammenhængskraft, når de fattige sådan tælles. Det er helt i modstrid med vores kultur og traditioner, uskrevne regler og normer, der er så indlysende for os. Fordi vi er vokset op i en tradition med frihed, frisind, ligestilling og ligeværd,” hørte man ham vist sige.

Det med at passe på borgerskabets Danmark er ikke det samme som at passe på arbejderklassens Danmark.

Det er to vidt forskellige verdener. Det ene udelukker det andet.

Godt Rødt Nytår!

Kommunal sparemassakre i gang

Det såkaldte omprioriteringsbidrag har udløst milliardnedskæringer i landets kommuner og regioner. De kommer oven i konsekvenserne af den kommunale refusionsreform. EU's budgetkrav har lagt sin klamme hånd på, hvad der må kaldes EU-discountvelfærd.

Overalt i landets kommuner rulles der i disse uger det ene uhyrlige sparekatalog ud efter det andet.

Der er tale om en ren kommunal og regional massakre over de næste fire år på det, der er tilbage af velfærd. Og den kommer oven på mange års nedskæringer i den offentlige sektor.

Der er planlagt nedskæringer og udsultning af bl.a. det sociale område, sundheds-, børne- og ældreområdet. Konsekvenserne vil være store forringelser og indgreb i familiernes presede hverdag. Der er meldt fyringer af mange hundrede kommunal ansatte pædagoger, lærere, sosu'er og rengøringsfolk. De skal nu skubbes ud i arbejdsløhedskøen og vil efterlade store huller i det daglige arbejde.

I regionerne betyder det nye nedlæggelser af sygehuse og klinikker – ligesom dem, Region Syddanmark allerede har meldt ud.

Det, vi nu ser, er de begyndende konsekvenser af loven om lavere kommunale udgifter, der fulgte med finanslovsforliget: loven om statens, regionernes og kommunernes udgiftsloft.

Loven betyder, at der er indført et rent teknisk loft for de kommunale og regionale udgifter for årene 2016, '17, '18 og '19. Her har regeringen indregnet at fjerne én procent af budgetterne hvert år. Manøvren har fået navnet 'omprioriteringsbidrag', som betyder, at kommunernes budgetter gradvis skal nedbarberes med mere end to milliarder årligt.

I alt skal der flyttes over syv milliarder kr. fra kommunernes budgetter over i statskassen, hvilket svarer til, at der vil blive omkring 14.400 færre kommunalt



ansatte. Det viser beregninger fra den faglige hovedorganisation FTF.

Det er et flittigt benyttet nyliberalt trick at camouflere omfattende ændringer i den offentlige "velfærds-politik" som ren teknik og regneark. Det er et forsøg på at udgå offentlig demokratisk debat om de store ændringer, der rent faktisk foregår, og på at undgå at komme til at stå tilbage som de ansvarlige. Det er et trick, som også tidligere regeringer har benyttet.

Sparemassakre

Omprioriterings-bedrag

"Omprioriteringsbidrag" betyder, at pengene fra de ældre, børnene, de syge og arbejdsløse og pressede familier skal bruges – prioriteres om – til noget andet. Men hvad?

Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti endte med at bøje sig, så det kunne gennemføres – mod en garanti fra Løkke ("til solen brænder ud") om, at pengene vil gå direkte tilbage til kommunernes kernevelfærdsopgaver. Det er en syg forklaring, som ingen tror på. Og som, hvis den var sand, ville være den mest absurde pengeombytning fra kom-

munekasse til statskasse og tilbage til kommunekasse.

Statsminister Løkke Rasmussen og hans arbejdsgiverregering har samtidigt fremlagt, at man må omprioritere velfærd, så den "ligger bedst i folks egne lommer". Pengene skal bruges til de kommende skattelettelser, så de, der har råd, selv frit kan købe deres egen velfærd.

De forskellige folketingspartier kan så skændes med hinanden om, hvem der bryder hvis valglofter, om minus- og plusvækst og procentsatser. Det ændrer ikke ved, at politikken og lovene er gennemført.

Bag bedraget

Der er imidlertid to meget afgørende ting, der skal omprioriteres stadig flere penge til, som folketingspartierne er meget enige om ikke at nævne.

Det ene er den magt og kontrol over de danske offentlige budgetter og udgifter, som de eurofile politikere og regeringer reelt har overført til EU-unionsstaten.

Da Thorning-regeringen tilsluttede Danmark EU's finanspagt i 2012, blev det et krav, at der skal fastlægges udgiftslofter for kommuner, regioner og staten fire år frem i tiden, og at der indføres automatiske sanktioner over for kommuner og regioner, som ikke overholder de aftalte nedskæringsrammer. Folketinget omsatte samme år EU's diktat i budgetloven om central styring af de offentlige udgifter.

Det andet store område, der forties, og som der hele tiden omprioriteres velfærdspenge til, er de omfattende militær- og krigsudgifter. Den sammenhæng skal heller ikke frem i lyset.

Aktuelt kræver NATO, at Danmark ikke bare øger sine militærunder udgifter fra de officielle 22 milliarder om året til 40 milliarder om året. Regeringen og Folketinget vil derudover købe nye kampfly for over 30 milliarder kroner, hvortil

skal lægges adskillige milliarder i fremtidig vedligeholdelse. Og de samfundsmæssige omkostninger til permanent dansk krigsførelse vokser. Lægger man alle udgifterne sammen, er der tale om mega-udgifter, der kræver rigtig mange velfærdspenge at dække.

Omfordelingsreformer

Når de omfattende kommunale sparekataloger, som omprioriteringsbudgetet har udløst, kædes sammen med virkningen af en anden ny reform, der

skal skære ned i kommunernes sociale udgifter, nemlig refusionsreformen, ja, så får det voldsomme konsekvenser for rigtig mange mennesker.

I befolkningen har finansloven og Venstre-regeringens politik haft et solidt flertal imod sig helt fra start. Socialdemokratiet med Mette Frederiksen i spidsen valgte ikke bare at stemme for finansloven, men helt tilbage i sommers at redde mindretalsregeringen ved at stå bag forliget om kommunernes økonomi og nedskæringsbudget for 2016.

Fagtoppen i hovedorganisationerne og en lang række forbund valgte en dødsdømt parlamentarisk taktik med at opfordre Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti til at stemme finansloven og omprioriteringsloven ned. For derpå, efter det blev vedtaget, at opfordre kommunerne til at gå til kamp og oprør (!) – i stedet for at udløse og mobilisere den store kraft, der ligger i arbejderklassen, hos deres medlemmer og kommunalt ansatte.

Ny reform skal sparke folk hurtigere ud af social sikkerhed

1. januar trådte en omfattende grov asocial reform i kraft. Den har et helt neutralt og uskyldigt navn – 'Refusionsreformen' – men får til gengæld en ødelæggende virkning og store konsekvenser for dem, der er på overførselsindkomster.

Folk vil ryge ned på lavere ydelser eller helt miste forsørgelsen med den nye reform. Det vil ske som konsekvens af, at kommunerne nu straffes økonomisk, hvis folk er på overførselsindkomst i mere end fire uger.

Kommunerne vil ikke længere modtage refusion fra staten i forhold til, hvilken ydelse folk er på, eller hvilken indsats kommunen gør. Der vil udelukkende blive set på, hvor længe en person har modtaget offentlige ydelser.

Fakta om refusion fra 1. januar 2016

- De første fire uger som arbejdsløs betaler staten 80 % af kommunens udgifter.
- Fra 1. til 4. uge betaler staten 80 %.
- Fra 5. til 26. uge betaler staten 40 %.
- Fra 27. til 52. uge betaler staten 30 %, og fra 53. uge betaler staten kun 20 %.



Allerede efter fire uger falder statens refusion af kommunernes udgifter til sygedagpenge, dagpenge, førtidspension, uddannelseshjælp, integrationsydelse og kontanthjælp til det halve, nemlig fra 80 til 40 procent. Efter et halvt år falder refusionen til 30 procent, for så efter et år igen at blive halveret til 20 procent.

Det skal tvinge kommunerne til kun at udbetale de laveste ydelser, og i så kort tid som muligt. Og tvinge til så billige forløb som muligt.

Teknik skal skjule reelt politisk indhold

Reformen skal få det til at se ud, som om det er ren teknik, der kommer til at afgøre, om man lynhurtigt ryger fra sygedagpenge over i de billigere jobafklaringsforløb, sengepraktikker, ressourceforløb og virksomhedspraktikker. Det skal skabe en illusion om, at ingen er ansvarlig for, at man mister indkomst, ryger ned på lavere ydelser eller i sidste

ende står tilbage uden forsørgelse.

”Sådan er det bare” – ifølge refusionsloven. Enhver kan skubbe ansvaret videre. De nyliberale reformer er designet til skjule det reelle politiske indhold som tekniske procentsatser, man kun kan skrue på, men ikke fjerne. De fremstilles som lige så økonomisk naturgivne som Moses’ 10 bud, der faldt ned fra himlen mejslet i sten.

Men loven er udtænkt, lavet og gennemført af en kreds af folketingspolitikere og partier. Bag den står den nuværende arbejdsgiverregering (V), den forrige S-R regering, Dansk Folkeparti og De Konservative. De er alle sammen partier, der har meget travlt med at fortælle, at det er flygtningene, der er truslen mod vores velfærd. Det skal skjule, hvad de selv har gang i.

Flere skal konkurrere om færre job

Reformen sælges med to argumenter: Påstand 1: Kommunerne vil opgive

Kommunal- og regionspolitikere svinger nu villigt kniven. Regeringen og politikerne fører hånden, der svinger kniven, efter diktat fra de herrer, de har solgt sig til i EU og NATO. De kan ikke skilles ad, men hænger sammen i samme nyliberale nedskæringspolitik.

Det gælder derfor om også i den voksende modstand mod alle disse nedskæringer og reformer at bygge en bred sammenhængskraft mellem alle, der rammes, så det kan rykke nedskæringerne og reformerne tilbage.

deres kassetænkning med ligestilling af alle ydelserne.

Svar: Kommunerne vil i stedet indføre lavere ydelser alle steder, hvor de kan, som en ny kassetænkning.

Påstand 2: Reformen vil få flere hurtigere i arbejde.

Svar: Mere tvang og lavere ydelser skaber ikke flere arbejdspladser. Det skaber flere fattige.

Aftalen om et nyt refusionssystem er en del af beskæftigelsesreformen, der trådte i kraft 1. januar 2015. Ifølge beskæftigelsesreformen vil omlægningen af refusionssystemet bidrage til finansieringen af den forbedrede beskæftigelsesindsats med fire milliarder kr. i 2020. Sådan hedder det officielt.

Det sidste betyder ikke, at kommunerne vil få flere penge til at oprette arbejdspladser. Tværtimod. Med 'omprioreringsbidraget' – igen et nyliberalistisk teknisk udtryk for nedskæringer – så bliver der nedlagt kommunale arbejdspladser i stor stil.

Det betyder heller ikke, at kommunerne får flere penge til det, de kalder beskæftigelsesindsats for at få folk tilbage i arbejde. Tværtimod vil de med reformen blive straffet for længerevarende indsats.

Derimod bliver der flere på tvangsarbejdsmarkedet: mere pres på lavere løn og tiltag som indslusningsløn i den kommende jobreform.

Moderne kongeluksus betales forsat af skatteplyndring

Det danske kongehus er et overleveret magtsymbol fra en hel anden tidsæpoke, det er blevet slæbt med ind i det tyvende og enogtyvende århundrede. Og under kapitalismen er det blevet en kunstig forretningsmodel.

En ting har imidlertid ikke ændret sig siden de første konger. Kongehuse, deres rigdomme og luksuriøse liv og privilegier bygger på inddrivelse og udplyndring af skatter hos den almindelige befolkning og dem, der har mindst.

Sådan er det fortsat i dag. Kongehusets drift er skattefinansieret, og dets medlemmers millionkontanthjælp er en del af finansloven.

Tidligere kongers landsknægte og skattefogeder er for længst erstattet af et centralistisk kapitalistisk statsapparat, der inddriver direkte og indirekte skatter og afgifter på hvad som helst og med store huller for de rigeste og spekulanter.

Dronningens nytårstale annoncerede, at prinsen gik på pension. Statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) annoncerede øjeblikkelig, at det naturligvis ikke fik nogen indflydelse på prinsens og kongehusets årlige kontanthjælp – og heller ikke på prinsens nuværende luksusindtægt på otte millioner om året.

Dronningen får i alt 79,5 millioner kr. på finansloven 2016, mens resten af kongefamilien må dele 26,8 millioner kr. i 2016. Folketinget fandt, ligesom til dem selv, en klækkelig lønforhøjelse på 700.000 kr. for 2016 til familien få dage før jul.

Det er samme finanslov, hvor udgifter bliver betalt af kontanthjælpsmodta-

Dorte Grenaa
på KPnetBlogs



gere med kontanthjælpsloftet, af fattige pensionister med reduceringer i boligydelsen, af arbejdsløse og nyuddannede med dagpengeforlig, med nul- og minusvækst i den offentlige sektor, med halvering af integrationsydelsen og ulandsbistanden til nærområderne. For bare at nævne nogle.

Klassesamfundet fornægter sig ikke, selvom det maskeres i en Downtown

Abbey-kulisse med en 'moderne' kongefamilie. Finansloven forgyldte ikke bare kongefamilien og den politiske elite, men også erhvervslivet og storlandbruget som dagens stør-

godsejere. Det blev også til lettelser for dem, der ejer og bor i de dyreste huse og kører de største og dyreste biler.

Om få uger tager regeringen fat på anden del af jobreformen. En jobreform, der skal gælde for arbejdere og den brede befolkning. Første del var som bekendt at skære på kontanthjælpen, hvilket skulle drive folk i arbejde, der ikke findes. Anden del skal så være skattelettelser. Ikke mindst på topskatten for de rigeste.

Om der bliver noget til de lavest lønede, er derimod højst usikkert. Ligesom det heller ikke ligger klart endnu, hvilke former for angreb på mindstelønninger og indslusningsløn vi kommer til at se i de kommende trepartsforhandlinger. Heller ikke det har ændret sig, selvom udbytningen har helt andre former og classesamfundet konkret ser helt anderledes ud.



Grænsekontrol: Kiksede 'løsninger' på selvskabte problemer

Af Kommunistisk Politik

Indførelsen af grænsekontrol mellem Danmark og Sverige og den 'midlertidige' grænsekontrol til Tyskland har skabt en del opmærksomhed i internationale medier – mest som en registrering af, at Schengen-aftalerne vakler og EU-landene hver især søger nationale løsninger for at reducere antallet af flygtninge. Schengens løfte om pasfrihed er endnu et EU-løfte, som ikke holder.

De færreste har noteret, at den mere end 50-årige nordiske pasunion er væk. Den har været en ubetinget succes. Nu skal borgere i de skandinaviske lande igen have passet med for at krydse de indbyrdes grænser.

Lars Løkke Rasmussen begrundede indførelsen af en begrænset kontrol ved den tyske grænse med, at flygtningene udgjorde en potentiel trussel mod Danmarks sikkerhed og stabilitet. Det er en søgt undskyldning, der intet har på sig, men skal legitimere regeringens nye skridt i forhold til EU og EU-juraen.

Inger Støjberg bidrog til at dramatisere situationen ved at ville indsætte 400 soldater ved grænsekontrollen, mens Dansk Folkeparti kalder den 'hullet som en si' og kræver total kontrol ved den dansk-tyske grænse – fuld og permanent kontrol.

Danmark har fungeret som et transitland og har, siden de store flygtningegrupper begyndte at vise sig, ekspederet så mange som muligt videre til Sverige, der har taget imod langt flere end 'deres andel'. Sverige har uden held forsøgt såvel at få Danmark til at foretage en kontrol ifølge Schengenreglerne som at få EU-landene til at træffe aftaler om fordeling af flygtningene.

Det er slået fejl, og derfor har man nu besluttet at stoppe for flygtninge, der kommer uden papirer. Det gælder godt halvdelen (ca. 60 pct.) af samtlige flygt-



ninge. Den danske statsminister kalder dem 'illegale'.

De er aldeles ikke illegale ifølge de internationale konventioner, men har ret til at få deres status prøvet i et asyl land. At være flygtning betyder i mange tilfælde, at man ikke kan sikre sig gyldige papirer eller visa. Det siger sig selv.

Grænsekontrol/ Solidaritet

Derfor er Danmark også forpligtet til at tage imod og undersøge alle, der søger asyl, med eller uden papirer. Og det er baggrunden for den store surhed over for svenskerne, som eksempelvis transportminister Hans Christian Schmidt lufter, når han betegner den svenske asylpolitik som 'totalt forfejlet'. Den danske politik, der har bestået i at lodse problemerne videre og overalt reklamere med, at Danmark principielt er negativ over for flygtninge, har til gengæld ifølge regeringen og dens ministre været 'en stor succes'.

Det lykkedes den tidligere Venstre-re-

gering under Anders Fogh at få skabt et nyt internationalt image af Danmark som et krigsgalt og anti-muslimsk land. Løkke-regeringen har yderligere fået befæstet Danmarks negative omdømme som også flygtninge- og indvandrerfjendeligt. Og ikke kun i den arabiske verden, men globalt.

Når 'rød' og blå blok snakker om økonomiske kriseløsninger, har det bestået i, at det store flertal enten skulle arbejde længere og mere eller gå ned i løn eller indkomst. Det har de stået stejlt over for hinanden med. I praksis er begge dele blevet gennemført, mens de rige har fået både skattelettelser og bedre vilkår.

Det er en tilsvarende diskussion, der nu føres om 'flygtningekrisen'. Dansk Folkeparti og andre chauvinister vil have tæt lukkede danske grænser, mens de eurofile partier vil have 'europæiske løsninger' – det vil sige befæste Fort Europa, så flygtninge kan spærres vegen.

I praksis er begge dele ved at blive indført. EU har ingen 'flygtningepolitik' og er uenig indbyrdes om både fordelingen, og om hvordan man grundlæg-

gende skal forholde sig til flygtninge. Men unionens krigspolitik i Mellemøsten og Nordafrika (især Libyen) har bidraget til strømmene af asylsøgere.

I stedet for at finde reelle politiske fredsløsninger har EU indgået studehandler med det dybt reaktionære Erdogan-regime i Tyrkiet, der giver det lov til uden kritik at gennemføre massakrer og krig mod kurderne, krig mod Assad-regimet i Syrien, og til at styrke dets beskidte alliancer med Saudi-Arabien og Israel.

EU's planer for at befæste 'de ydre grænser' består i nye skridt til at opbygge Unionsstaten med en svært bevæbnet kystvagt, der kan indsættes overalt, også hvis et af de ydre grænselande ikke ønsker det.

I sidste ende bunder uenighederne i EU i økonomi. Tyskland mener, at billig arbejdskraft, dvs. flygtninge, skal være baggrund for et nyt opsving, et nyt tysk erhvervsmirakel. De kriseplagede arbejdsløshedslande ser flygtningene som ren udgift. I begge tilfælde udgør de under kapitalistiske forhold en trussel mod reallønnen for arbejderne i alle unionslandene. De er udset til en rolle som løntrykkere.

Samtidig betegnes flygtningene som

'en trussel mod velfærden'. Det bliver de kun, hvis reaktionære regeringer skærer ned på de sociale udgifter til andre udsatte grupper, til folk på overførselsindkomst. Og det gør de alligevel. Det er den nyliberale nedskæringspolitik og ikke flygtningene, der skærer i velfærden.

Fredspolitik i stedet for krig, nedrustning i stedet for oprustning af politik og militær, besparelser på kongehuset, ministre og politikere og i andre dele af det oppustede statsapparat og mange andre tiltag – herunder kraftig progressiv beskatning af de rigeste – kan både sikre integration af flygtninge på en værdig måde og give dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere og pensionister et reelt løft.

Flygtninge fra lande, som Danmark har ført krig imod, og flygtninge og migranter i almindelighed, er syndebugkene for den reaktionære nedskæringspolitik i kapitalens interesse. Derfor tillades også ekstremistiske højregrupper, fascister og nazister igen at blive aktive. Racistiske attentater og angreb hører igen til dagens uorden i 'det europæiske hus'.

Dansk Folkepartis forsøg på at grave Danmark ned i en pindsvinestilling,

samtidig med at partiet støtter enhver imperialistisk krig og intervention i muslimske lande, vil blive afsløret som en fidus, i samme øjeblik det bliver gennemført. For det tilbyder ingen virkelige løsninger på problemer, som berører Danmark dybt som medlem af det internationale samfund, og som DF-støttede regeringer har været hyperaktive i.

EU er et redskab for de europæiske monopolers politik, og det er ikke mindst den, der har ført til det nuværende kaos på og omkring kontinentet. Mere af det samme vil føre til mere kaos.

Hverken reaktionære 'nationale løsninger' eller reaktionære EU-løsninger vil være reelle løsninger på de selvskabte problemer, men bare skubbe dem frem i tid eller over på hinanden.

Sådanne løsninger kan ikke findes i et snævert nationalt udgangspunkt eller med udgangspunkt i EU. Det kan kun være virkeligt internationalistiske løsninger i pagt med verdensbefolkningens og folkenes reelle interesser.

Både 'rød' og blå blok i Danmark, og både Danmark og EU, bevæger sig længere væk fra den mulighed og graver sig dybere ned i konflikter og kaos.

Flygtninge i Danmark:

Forbryderiske stramninger, solidaritet og medmenneskesmulere

Efter Lars Løkke Rasmussens mening er strømmen af flygtninge til Danmark og Europa vores altoverskyggende problem. De sidste punkter i regeringens menneskefjendske flygtningepakke skal hurtigt vedtages, samtidig med at grænserne lukkes.

For regeringen er det afgørende at sætte en stopper for solidariteten. I sin nytårstale gjorde statsministeren et ihærdigt forsøg på at give flygtningene skylden for den underminering af velfærden, som de skiftende EU-regeringer selv har gennemført.

Regeringen lancerede i november den

reaktionære flygtningepakke med 34 alvorlige angreb på flygtningenes livsbetingelser. Efter en uge var de 13 af dem vedtaget – med én dags høringsfrist. Nu venter næste runde.

Familierne skilles, og ophold gøres usikkert

Flygtninge med midlertidig beskyttelse skal nu vente tre år på familiesammenføring. Den tidligere regering satte et års ventetid ind i loven. Denne regel rammer specielt flygtninge fra Syrien – umiddelbart 20 % af disse. Og Støjbergs flygtningeannoncer forsøger at forstørre virkningen yderligere ved at

fremstille det, som om reglen rammer alle, og på den måde skræmme flygtningene fra at søge til Danmark.

Regeringen udtaler om denne regel, der skiller familierne, at de er parat til at komme i strid med menneskerettighederne og tage en sag ved Den Europæiske Menneskeretsdomstol.

Først 'permanent ophold' gør situationen sikker, når man er flygtning. Kravene for at opnå denne status strammes nu også i alvorlig grad.

Ufravigelige krav bliver bl.a. – at man har bestået prøve i 'dansk 2'



Foto: Erling Skov Madsen

eller tilsvarende.

– har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst to et halvt år inden for de seneste tre år. Uddannelse eller deltidsarbejde kan ikke længere medtages.

Dertil lægges 'supplerende krav', hvor mindst to skal være opfyldt. Et af dem er penge (en årsindtægt på mindst 270.000 kr. de seneste to år), et andet er fire års fuldtidsbeskæftigelse.

Klassebestemte rettigheder

Sprogkravet er voldsomt for en stor del af flygtningene – for dem, der ikke har en højere uddannelse, vil de være nærmest umulige at leve op til.

Øget egenbetaling – flygtninge skal rippes

Politiet skal have mulighed for at tvangsvisitere flygtninge og inddrage deres værdier til at dække udgifter til asyl. Men samtidig er det ikke lovligt for flygtninge selv at betale for deres ophold eller f.eks. bo hos familie.

Lavere ydelser

De ganske små pengebeløb, der gives til flygtningene til at dække personlige behov som transport, telefonkort, frisør, cigaretter, makeup og lignende, beskæres med 10 %, samtidig med at

muligheden for at arbejde bliver fjernet.

Nye kriterier for udvælgelse af kvoteflygtninge

Regeringen ønsker at vende tilbage til Fogh-regeringens udvælgelseskriterier, hvor 'de integrations-egnede' flygtninge blev valgt frem for de flygtninge, der har størst behov.

Retten til at arbejde og til at flytte ud fra asylcentre afskaffes

De regler, der er kommet igennem i de senere år, hvor flygtninge efter et år har ret til at blive en del af samfundet ved at flytte ud fra centrene og tage et arbejde, afskaffes.

Grænserne lukkes

EU's 'ydre' grænser lukkes med fælles grænseværn og udlicitering af flygtningelejre til Tyrkiet, mens FN's flygtningehjælp mangler det mest basale til flygtningenes overlevelse. De, der overhovedet kan, tvinges til at flygte videre op gennem Europa, hvor de skal mødes af mange slags mure og hegn.

DSB har nu opgaven som grænsekontrollører, og også de økonomiske, kulturelle og menneskelige grænseværn

skal hæves tårnhøjt.

Regeringen har indført, hvad den kalder 'midlertidig grænsekontrol mod Tyskland. Over Øresund er der fra 4. januar en skærpet ID-kontrol. Grænsen til Norge er også lukket, og der skal vises pas.

Et problem for regeringen er, at det kan få flere til at søge asyl i Danmark, selvom de hellere vil videre. Sverige søger at stoppe for alle flygtninge, der ikke har papirer.

Tyskland har nægtet at give de tyske jernbaner ansvaret for paskontrollen, så alt skal klares i Danmark, Schengenreglerne tillader ikke at lukke grænserne, medmindre 'den indre sikkerhed i landet er truet'.

Løkke Rasmussen forsøgte derfor at begrunde indførelsen af grænsekontrol med det - uden at nogen troede på det. Men EU har givet grønt lys.

Og hvor skal pengene komme fra?

Indtil videre er den øgede udgift til flygtninge i Danmark taget fra ulandsbistanden og fra kommunernes budgetter. Regeringen træffer de politiske valg på den ene side at fortsætte krigs-

politikken og skabe flere flygtninge, skære ned på ulandsbistanden og afvise at lade Danmark tage sin del af flygtningestrømmen.

Regeringen vælger også at tage pengene fra 'velfærdsområdet' for på den måde forsøge at sætte en kile ind og sabotere det medmenneskelige ønske, mange har om at hjælpe folk i nød.

Der er andre penge at finde. Lettelser af erhvervslivets skatter og afgifter vil ikke skabe jobs, kun større profiler. Milliardhjælpen til industrilandbruget til at rydde op efter lempelsen af miljøreglerne kunne stryges sammen med de planlagte miljødelæggelser, og planen om at købe nye krigsfly kunne skrottes. For bare at nævne et par eksempler.

Solidaritet og medmenneskesmulgere

I kontrast til det officielle Danmark udvikler solidaritetsbevægelsen sig i mange retninger. Et net af 'venligboere' skaber kontakt og hjælp til asylansøgere landet over. Og lukningen af grænsen mod Sverige har skabt et netværk af medmenneskesmulgere, der hjælper flygtninge uden papirer videre til Sverige.

Der slås hårdt ned på denne civile ulydighed. Der er i perioden fra 6. september til 29. november rejst 217 sigtelser for menneskesmulgning. Heraf er de 67 sigtelser rejst efter de skærpede omstændigheder i straffeloven.

Advokat Bjørn Elmquist, der repræsenterer flere af de sigtede, udtalte d. 2. januar til Politiken:

"Jo mere man har været med til at bistå flygtninge med at komme uden om den offentlige kontrol, jo større risiko er der for, at det bliver straffeloven, der kommer i spil. Så bevæger man sig typisk fra bøde over til den frihedsstraf, som der også er hjemmel for dér."

Der må opbygges en stærk solidaritetsbevægelse ikke bare med flygtningene, men også med 'medmenneskesmulgerne', der søger at hjælpe mennesker i nød uden nogen form for økonomisk gevinst og med udsigt til mulig dom.

Synoptik og Louis Nielsen

Flere gange om ugen kører jeg som handicapchauffør med fire-fem kørestolsbrugere. Det er ganske vist børn i skolealderen, hvis stole er knap så store, men de fylder tilstrækkeligt til, at jeg må remontere bussens sæder i midtergangen, så de fastgøres oven på de ledige sæder ved vinduerne. Det er såmænd fint nok, men det efterlader ikke megen plads til mig, når jeg skal bespænde stolene med fire spænder pr. stol. Stolene står jo så tæt, at fronten på den sidste indsatte stol støder helt op til den foranstående. Det er nærmest umuligt at nå frem og spænde stolens to forreste bespændinger, fordi der stort set ingen plads er mellem stolene og sæderne. Kroppens vridninger kan til tider få en cirkusartist til at blegne. Det er helt sikkert ikke i overensstemmelse med sund ergonomisk tænkning. Det er helt afgjort en sag for arbejdsmiljøinstituttet – men det kommer der sjældent andet ud af end en løftet pegefinger over for branchens vognmænd.

Ofte må jeg med mit ene knæ hvilende på det ledige sæde ved siden af kørestolen og dens bruger stå med røven i vejret, mens jeg med arme, hænder og hoved nede mellem brugerens fødder forsøger at spænde stolen forsvarlig fast. De søde børn har heldigvis kun smil tilovers.

Da jeg nu ikke har øjne i nakken, er det altid risikobetonet at trække krop og hoved op til naturlig stilling, idet en kørestol har et hav af udhæng og gevandter, så ofte støder jeg mit brillestel mod armlæn, borde, taleapparats holdere osv.

Jeg opsøger derfor ofte min optiker, som hjælper mine briller tilbage i vandret position, hvilket jeg sidst gjorde dagen før nytårsaftens dag i *Synoptik* i Amagercentret: kæden med procentrabat på (vel at mærke) stellet for ens antal fyldte år. I min ventetid kom en ældre dame ind i butikken ved hjælp af sin rollator:

- *Jeg har fået lagt et par briller til side, sidst jeg var her*, siger hun henvendt til den ledige ekspedient bag disken. Mindre end halvanden meter

derfra står en anden ledig ekspedient, som tilsyneladende kender den ældre dame fra sidst. Hun rækker raskt ud efter et stel fra væggen og blander sig i ekspeditionen:

- *Det var dem her*, insisterer hun.

Den ældre dame mener, hendes stel var af en anden farve. Midt i forvirringen fremkommer damen med en oplysning, som hun håber kan være med til at løse problemet:

- *Jeg er 95 år, hvis det er til nogen hjælp. I øvrigt mener jeg, at ekspedienten var helt sorthåret*. Alderen blev i modsætning til Susanne Bjerrehuus betonet bramfrit. Den første ekspedient er omsider vendt tilbage til den allerførste oplysning: Der var lagt et par briller til side, så hun leder i en dertil indrettet skuffe og spørger:

- *Hvad var navnet?*

- *Det ved jeg da ved Gud ikke*, svarer den tydeligt irriterede ældre dame nu.

- *Jeg mener, hvad er Deres navn?*

Kunden var trods omstændighederne tilfreds, og jeg var blevet underholdt af en lille ubevidst sketch©

Anderledes tragisk var det aftenen efter at opleve Margrethe II fumle rundt med sit - af spindoktorer udarbejdede - manuskript og konstant snuble over ordene. Pludselig befandt hun sig i harmoni sammen med sin søn og ægtemand: *Den danske sprog er en majt svær ting*. Jeg tænkte:

- *Hun skulle være gået til Louis Nielsen*.

Anderledes står det til med statsministeren, der dog ikke fumlede, men sædvanligvis manglede klarsyn. Briller ville vist ikke have hjulpet på indholdet. Blandt reaktionerne dagen efter kastede Johanne Schmidt-Nielsen sig i spidsen med en kritik af, at statsministeren ikke med et eneste ord nævnte noget om klimaet. Mine nytårstømmermænd spurgte mig: *Hvorfor bringer Enhedslisten aldrig Danmarks engagement i krigene frem på rette sted – eksempelvis efterlyser en holdning til disse i statsministerens tale?*

Reno



Forældre i København mod milliardnedskæring

Der skal skæres en milliard kr. på børn og unge i København efter aftalen om sparekrav mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, KL. Det er det såkaldte omprioriteringsbidrag, der nu for alvor træder kraft, med rigtig store og omfattende konsekvenser.

Det er sparekrav, der kommer oveni budgetforlig og finanslovens nulvækst.

KFO, Københavns Forældreorganisation indkalder derfor alle gode kræfter til **stormøde 18. januar** for at være med til at imødegå de omfattende besparelser. Børneområdet er i forvejen rigtig hårdt



skåret ned, både hvad angår daginstitutioner, skoler, fritidstilbud.

Ifølge KFO viser tal fra Københavns Borgerrepræsentation, at der over de næste 4 år tallene, at der i hele Børne- og Ungdomsforvaltningen (BUF) skal findes op mod 1. milliard kroner – svarende til 10% af hele BUF's budget.

Besparelsen svarer ifølge Børne- og Ungdomsforvaltningens egne tal til:

- 5 pædagogstillinger pr. klynge/netværk nedlægges
- Nedskæring på 8 lærerstillinger på alle 60 almene folkeskoler
- Halvering af aktivitetsniveau i klubtilbud og indførsel af maksimal kontingentbetaling
- Afskaffelse af 6 sundhedsplejerske pr. område og
- Reduktion i antallet af tandplejebesøg pr. barn
- Nedlæggelse af en specialskole
- Afskaffelse af skolemad og øvrig forplejning på dagtilbud
- 60 færre lederstillinger
- Lukning af 90-120 institutioner eller 9-12 skoler

-Vi står overfor store besparelser på børneområdet i København, det er den helt store udfordring lige nu. Vi ser et område, der har været presset i mange år, som så igen bliver kastet ud i stormvejr – det er noget af det jeg og KFO vil kaste mange kræfter i den kommende tid, udtaler den nyvalgte formand for KFO, Julie Kyndesgaard.

Budgetforlig- Finanslov – Omprioriteringsbidrag – Refusionsreform Mobilisering mod kommunale nedskæringsmassakrer

Aarhus Kommune: 1 milliard tages fra børn og ældre

Regeringen omprioriterer fra velfærd til lettelse for erhvervslivet, storlandbruget, de højtlønnede, Danmarks krigsdeltagelse og våbenindustrien. I Aarhus Kommune vil især børn og ældre blive ramt, når budgettet skal vedtages d. 3. februar. En milliard over 4 år lyder den regning der ekspederes videre til århusianerne. Århus Forældreorganisation, BUPL og andre organisationer opfordrer til at man møder op på byrådsmødet d. 20. januar

Byrådet har i deres budgetforslag fordelt nedskæringerne så børn og unge beskæres med 408 millioner, sociale forhold og beskæftigelse med 327 millioner og sundhed og omsorg med 222 millioner. Kultur- og borgerservice med 47,5 millioner.

Især rammes børnene i førskolealderen. Alle skal presses lidt tidligere videre og under en dårligere normering. Vuggestuebørn skal rykke tidligere op i børnehaven, hvor der skal samtidigt spares 39 mio. kr. på den tidlige børnehavestart. Børnene når aldrig at få den periode, hvor de får selvtilid ved at føle sig store og parate til børnehaven og ligefrem glæder sig til skiftet. De vil i stedet opleve at føle sig usikre og små og mangle tryghed.

I børnehaven er der langt færre voksne, og de vil være tvunget til at prioritere praktiske ting som bleskift over anden kontakt og omsorg. Og fra børnehaven skal børnene så sendes hurtigere videre til SFO eller klub.

De seneste fem år er der skåret ca. 150 pædagogstillinger i Aarhus Kommune, mens byens befolkning er vokset, og på landsplan er tallet på sparede pædagoger 4.400 siden 2009. Så det er besparelse på besparelse med en mere og mere presset hverdag for børn og pædagoger som resultat.

I sparekataloget er der lagt op til at skolebørnene skal 'skånes', da folkeskolereformen allerede har været en spareøvelse, men det holder dog ikke helt. Man regner nemlig med at 64 lærerstillinger skæres væk, og at der kan spares 11,5 mio. kr. på understøttende pædagogiske indsatser i folkeskolen.

Ældreområdet står for ca. en fjerdedel af nedskæringer, og det forventes at 189 stillinger nedlægges. Der snakkes om effektivisering og investeringer som løsning. Med andre ord mere udlitcitering og privatisering. Et EU-mål som kommunen har markant dårlige erfaringer med og flere teknologiske løsninger – alt i alt færre varme hænder i ældreplejen. Plejen vil også i højere og højere grad blive læst over på pårørende og frivillige.

Århus Forældreorganisation har protesteret i deres udtalelse Besparelserne er ikke for børn og de skriver bl.a. i deres hørings svar til kommunen:

“Forslagene om tidlig børnehavestart, tidlig SFO-start, tidlig klubstart, besparelser ved deltidspladser, fjernelse af småstedstillæg, kortere åbningstid mv. er alle udtryk for en nedprioritering af vores børn. Spareforslagene er udtryk for manglende forståelse af børns behov og en manglende indsigt i de vilkår, der allerede nu tilbydes vores børn”.



Odense: Protester mod nye forringelser

Den har længe været rigtig gal på børneungeområdet i Odense, med års nedskæringer, forringelser og skandaler. Odense forældreorganisation og netværket Forældre mod forringelser på børneområdet indkalder nu sammen med en række lokale fagforeninger til demonstration d. 18. januar kl. 17.00 på Flakhaven. Det hedder i indkaldelsen:

Nok er nok

Efter en stribe voldsomme sparerunder holder børne- og ungeområdet i Odense ikke til mere. Heller ikke de nye besparelser på knap 30 millioner, der aktuelt er på vej.

Der er ikke brug for flere besparelser. Der er tværtimod brug for et nybrud med Odenses børne- og ungepolitik, så kommunen ikke bevæger sig længere ned i den samme blindgyde og går fra sparerunde til sparerunde.

Der er brug for at det samlede byråd ta-



ger ansvar og bekender kulor i stedet for at lade børne- og ungeudvalget om opgaven. Der er brug for en bred debat om Odenses manglende prioritering af børneområdet.

Det budskab samles vi om til demonstration på Flakhaven den 18. januar klokken 17.00 under den fælles overskrift: Stop børnebesparelserne.

Arrangementet er et samarbejde mellem Odense Forældre Organisation, BUPL Fyn, Danmarks Lærerforening, Dansk Sygeplejeråd, PMF Fyn, FOA, Socialpædagogerne og Dansk Socialrådgiverforening.

Byrådets tidligere spareplaner og nedskæringspolitik er blevet mødt af en bred vifte af protester og mængder af saglige argumenter fra socialrådgivere, pædagoger, lærere, skolebestyrelser, forældreorganisationer og andre.

Allerede inden denne sparerunde sagde skolebestyrelserne i Odense fra ved at undlade at skrive under på skolen budgetter. Nedskæringer og forringelser på folkeskolerne var så store at de ikke kunne forsvares.

I debatten på Facebook op til denne demo har der været rejst forslag om at alle skole bestyrelser og forældre bestyrelser i daginstitutioner, vælger at trække sig, hvis denne sparerunde ikke trækkes tilbage. Og simpelthen siger fra overfor at skulle arbejde under de besparelser.

Bystyret og bykongen Anker Boye (S) vælger hellere at følge regeringens nedskæringskrav til kommunens budget end at finde penge til den bedste investering i Odenses fremtid – nemlig i byens børn.

Fotos fra kpnet.dk

Arbejdsgiverministeren:

Lavere løn og mindre sociale ydelser er 'en kulturændring'

Hele bølgen af asociale reformer, som både den tidligere og nuværende regering pisker igennem, har haft et fælles mantra: Det skal få flere i arbejde, det skal kunne betale sig at arbejde. Imens nedlægges arbejdspladser og ordinære job. Lønnen presses ned.

Dansk Arbejdsgiverforenings egen minister, Jørn Neergaard Larsen, kalder det 'en kulturændring'. Der ligger mange flere nedskæringsforslag på bordet.

Resultaterne af hele reformbølgen har ikke været som lovet med hensyn til nye arbejdspladser. Helt som forudset kan det konstateres, at mere tvang og lavere ydelser ikke skaber flere arbejdspladser. Det skaber fortsat flere fattige, flere, der mister deres forsørgelse, sociale sikkerhed, hjem og familie.

Det betyder kun, at V-regeringen og blå blok og alle de EU-glade partier presser endnu mere på.

"Jeg er sikker på, at reformen vil skabe en kulturændring, da reformen klart belønner de kommuner, der er bedst til at få ledige i arbejde."

Ordene er beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsens (V), tidligere formand for Dansk Arbejdsgiverforening. Og den reform, han her omtaler så rosende, er den nye asociale såkaldte refusionsreform, der trådte i kraft 1. januar 2016.

Reformen vil presse folk ned på lavere ydelser, eller til helt at miste forsørgelsen, som konsekvens af, at kommunerne nu straffes økonomisk, hvis folk er på overførselsindkomster i mere end fire uger.

Anledningen til ministerens ord om 'kulturændringer' var Kommunernes Landsforenings jobCAMP tilbage i november 2015, hvor kommunerne skulle rustes til den nye reform.

KL's nye jobreform – en 'kulturændring'

KL kom derfor med deres bud på en ny



jobreform, der skulle få flere i arbejde.

Det blev kaldt "Mere Arbejdskraft" og indeholdt 30 forslag, der alle peger samme vej: flere reformer, mere tvang, lavere ydelser, hurtigere ud af det sociale sikkerhed og mere billigere arbejdskraft.

Blå kultur

Det er den kulturændring, Dansk Industri og arbejdsgiverministeren taler om.

KL's jobreform indeholder f.eks. forslag som, at kommunerne skal have samme ret til at trække i folks dagpenge, som de har i forhold til kontanthjælpen. Her er kommunen selv både anklager, forsvarer og dommer, samt ankeinstans, hvis de ikke synes, man lever op til reglerne. Det skal nok få de arbejdsløse på dagpenge til at makke ret.

Der er forslag til at presse de sidste dråber arbejdskraft ud af folk. Som at alle førtidspensionister under 50 år og på gamle ordninger igen og endnu engang skal arbejdsprøves for at se, om der ikke skulle være en time eller to timers arbejde, man kan suge ud.

'Reform' – dvs. beskæring – af alle sociale ydelser

Ikke mindst kigger der også på Dansk Industris og Dansk Arbejdsgiverforenings eget forslag "Veje til at øge beskæftigelsen i Danmark".

Det handler om en gennemgribende ændring af alle de sociale ydelser – en 'ydelsesreform'. Den skal skabe langt færre sociale ydelser, ensartede lavere satser, som kan modtages i kortere tid, og som langt færre vil være berettigede til.

Målet er at få presset mellem 80-100.000 ud af det nuværende system.

Ingen tror, det bliver til ordinære job. Dansk Arbejdsgiverforening lukker i deres forslag selv katten ud af sækken i forhold til, hvorfor dette massive angreb på nogle velfærdsrummer er nødvendigt. Både løn og sociale ydelser skal ned for at styrke dansk erhvervslivs konkurrenceevne med billig arbejdskraft og for at kunne leve op til EU-statens budgetkrav om at skære ned på de 'alt for høje offentlige udgifter' til social sikkerhed.

Samme øvelse foregår i alle EU-lande i en uendelig skrue nedad.

Stadig flere vikarer og atypiske ansættelser

Antallet af vikaransatte vokser hurtigere og hurtigere og er fordoblet de sidste fem år. Det viser nye tal fra Dansk Erhverv. Det er en god forretning for arbejdsgiverne. Mens det har rigtig store negative konsekvenser for de ansatte.

Vikarer bliver hyret ind i alle sektorer: sundhed, omsorg, uddannelse, industri, transport, lager, logistik og administration. Den største stigning er især inden for de eksporterhverv – altså industriel produktion, lager og logistik.

Flere virksomheder går efter at have 80 procent fastansatte og 20 procent vikarer. For selvom danske arbejdsgivere i forvejen har nogle af de lempeligste regler for at fyre folk, er det billigere og nemmere at fyre vikarer, ligesom det er billigere at hyre dem ind igen som erstatning for faste stillinger. I dag svarer vikaransættelser til 22.477 fuldtidsstillinger, ifølge Danmarks Statistik.

Udlejningen af vikararbejdskraft er blevet en lukrativ branche i sig selv med over 1.000 vikarbureauer. Arbejdsgivernes gebyrer til bureauerne for at leje vikarer betales af vikarerne selv med dårligere løn- og ansættelsesforhold.

Det er ikke overraskende, at de største antal vikaransatte findes blandt kvinder, unge, nyuddannede og arbejdere med anden etnisk baggrund.

Vikarbureauernes Brancheforening har lavet et reklamefremstød forklædt som 'faktaberegning' på, hvilke folk der selv skulle fortrække at arbejde som vikarer. De har tre kategorier:

'Livsstilsvikaren', der beskrives som en, der gerne vil have et frit arbejdsliv, hvor man selv vælger, hvor, hvornår og hvor længe man arbejder.

'Springbrætteren', som ser vikararbejdet som et springbræt til et fast arbejde. Især unge, der på den måde får både erfaring og netværk. Og så får de samtidig mulighed for at se nogle arbejdspladser og chefer an.



'Nydanskeren', der udgør en meget stor gruppe. De er kompetenceprøvet af vikarbureauet, så arbejdsgiverne kan være trygge, hedder det fra Vikarbureauernes Brancheforening.

Så sukkerklamt kan det beskrives, når stigningen af vikararbejdet skal sælges som et resultat af arbejdernes eget frie valg.

Ikke et ord om arbejdsløshedens tvang, reformer, der tvinger folk ud i den slags arbejde, diskrimination, familie- og arbejdsmarkedets forhold, der ikke hænger sammen, eller de store grupper af ikke mindst unge, der holdes ude af arbejdsmarkedet. Eller om andre fakta, der tvinger folk til at tage usikre job på langt dårlige vilkår frem for faste job.

Ikke et ord om, at arbejdsgiverne får stadig mere fleksibel og billigere arbejdskraft takket være udviklingen af EU's indre arbejdsmarked og dets fleksible arbejdskraft. Heller ikke fra LO's side – der nøjes med at ærgre sig over

udviklingen af vikararbejde.

Det er ikke kun antallet af vikarer, der vokser hurtigt. Mere end hver femte ansat inden for LO og FTF var allerede 'atypisk ansat' i 2011, dvs. midlertidigt ansat, vikar, moderne daglejer som timeansat, projekt/opgave-ansat eller ansat som selvstændigt enmandsfirma og freelancer.

Officielt får 60 procent af de 'atypisk ansatte' i Danmark ikke pension, ferieridage, tilbudt kurser og uddannelse og har ikke en tillidsrepræsentant.

De har sværere ved at få dagpenge, løn under sygdom, sygedagpenge og løn under barsel.

Stadig flere kan ikke leve af lønnen fra et job, men må stykke deres indtægt sammen af flere forskellige job. Begreber som arbejdende fattige og workfare er blevet en fast del af EU's arbejdsmarked – også i Danmark.



Fødevarer- og landbrugspakke 2016:

Frihed for storlandbruget – og smadret miljø

Regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Konservative er blevet enige om den del af regeringens 'vækstpakke', der drejer sig om fødevarerproduktion og landbrug. Aftalen blev så sort og miljødelæggende, at selv Socialdemokraterne i sidste øjeblik trak sig fra forhandlingerne.

Storlandbrugets pres for at blive fri for det snærende bånd – hensynet til miljøet – har givet et gennembrud, der betyder mulighed for at øge svineproduktionen og udlede mere kvælstof. 60.000 hektar efterafgrøder droppes, og randzonebeskyttelse omkring vandløbene fjernes.

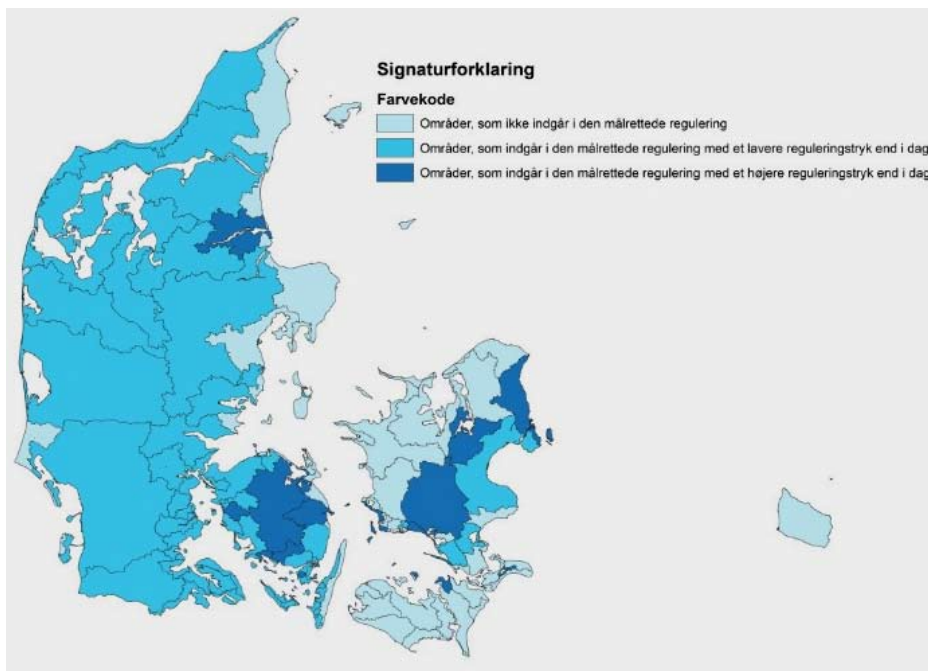
Moderne regulering – iltsvind og fiskedød

Det helt nye princip i miljøreguleringen af det danske landbrug bliver 'individuel regulering'. I realiteten et stort skridt i retning af 'ingen regulering'. Fremover skal den mængde gødning, den enkelte landmand må sprede på marken, udregnes efter individuelle forhold og beregnes ud fra jordbund, afgrødetype osv..

Det lyder meget logisk og videnskabeligt, men i realiteten kastes der et røgslør ud, hvor følgerne bliver uklarhed, manglende kontrol og øget frihed for kapitalkræfterne.

Hvis metoden byggede på undersøgelser og reelle vurderinger, der tog udgangspunkt i miljøet, kunne den være fornuftig, mener flere grønne organisationer. Problemet er bl.a., at systemet slet ikke er færdigudviklet endnu. Så man tager den ene del – individuel gødsning – og ser bort fra den del, der skulle betyde, at gødsningen angiveligt skulle basere sig på fornuftige vurderinger af, hvad jorden og miljøet kan bære.

Retten til at udlede mere kvælstof kommer nemlig allerede nu og afslører fuldstændigt, at de smukke ord om videnskabelighed er fup. Beskyttelsen af vådområder og natur bliver fremover i



landbrugspakke medfører væsentlig større forureningsudslip til vandmiljøet i det meste af landet. Kun ganske få agroproducenter vil fortsat skulle leve med kvoter som i dag, men tidligst i 2021 vil der kunne blive tale om strammere kvoter end i dag (de mørkeblå områder på kortet).

langt højere grad frivillig.

Ud fra miljøberegninger af, hvor grænsen for iltsvind og fiskedød ligger i de danske farvande, vil den nye aftale betyde, at der allerede i 2017 vil ske en overskridelse af grænsen for kvælstofudledning på 40 procent.

Blå kultur

Den miljøbeskyttelse af vandløbene, der er kæmpet igennem og arbejdet for lokalt – og som langt fra er tilstrækkelig – bliver udsat for et frontalangreb og et kæmpe tilbageskridt.

Randzonerne fjernes, og sprøjtegift og gødning ryger direkte i vandløbene. Insekter, fisk osv. vil gå til grunde, mens kvælstofmængden vil øges. Ifølge beregninger bliver hele 40 procent af biomassen i vandløb allerede i dag dræbt på grund af insektgifte, der løber ud i vandløbene, og 90-95 procent af alle danske vandløb, søer og fjorde er sta-

dig for forurenede, ifølge en rapport fra Institut for Bioscience ved Aarhus Universitet.

Er vandløbenes eksistens reddet?

Der har været store protester fra hele landet og fra miljøorganisationer, sportsfiskere m.fl. bl.a. mod regeringens plan om at fjerne beskyttelse af vandløbene under det, der hedder § 3 under naturbeskyttelsesloven (beskyttelse af naturtyper), der ville betyde, at det kan gøres helt frit for den enkelte landmand fuldstændigt at fjerne et vandløb og lægge det i rør af produktionshensyn.

Forslaget om dette endte med at blive taget ud af pakken i sin foreslåede form, og det fik De Konservative til at stemme for aftalen.

Det ligger dog i landbrugsaftalen, at de enkelte vandløb kan vurderes særskilt af miljø- og fødevarerministeriet og eventuelt tages ud af beskyttelsen. Så dette var et lille konservativt figenblad for at sige ja til en kulsort aftale.

Minedrift på basis af drab og folkefordrivelse

DONG's beskidte kulleverandør

Dansk energipolitik har et grønt image, men er på mange punkter sort, når man kradser i overfladen. Det gælder bl.a. den store mængde kul, der stadig danner basis for dansk el-produktion.

Omkring en tredjedel af dansk energi produceres stadig på basis af kul. Ud over at det er miljømæssigt uforvarsligt, skaffes kullet også på måder, der krænker menneskerettighederne groft.

Hvor kommer kullet fra?

DONG og Vattenfall ønsker ikke at oplyse, hvor deres kul kommer fra. Men DR har gennem undersøgelser sporet oprindelsen, og det viser sig, at hovedleverandøren er kulminen Cerrejón ejet af mineselskabet Prodeco, der igen er ejet af de multinationale selskaber BHP Billiton Ltd., Anglo American Plc og Glencore Xstrata Plc. De har investeringer i minedrift i en række afrikanske lande samt bl.a. Colombia og Ecuador.

Firmaet Prodeco er berygtet for at gøre sin forretning gennem fordrivelse af lokalebefolkningen gennemført ved hjælp af paramilitære grupper, der i følge rapporter har dræbt omkring 3000 af de lokale indbyggere og fordrevet 55.000 i perioden 1996-2006. Fagforeningsledere og folk, der har kæmpet for deres rettigheder, er dræbt af de paramilitære grupper, som har været hyret af firmaet.

Drab på fagforeningsfolk uden retsopgør og livsfarlig forurening

Tre landsbyer er for nylig blevet tvangsforflyttet, da luftforureningen i området forårsager lunge- og øjensygdomme. Befolkningen i området lider desuden af misdannelser og sår på hænder og fødder.

Minedriften har betydet, at den oprindelige befolkning er fordrevet fra jorden og har mistet dette som livsgrundlag. Desuden er floder og skovområder forurenet, hvilket har ødelagt jagt og



Minearbejderne ved Cerrejón minen i strejke i 2013

fiskeri, og drikkevandet er ødelagt.

Der er aldrig gennemført et retsopgør, volden er ikke opklaret, og ingen er dømt.

Firmaet fralægger sig ethvert ansvar – og det samme gør DONG.

Det er bedre at have dialogen end at boykotte, udtaler DONG's ledelse. Det er en anden måde at sige, at man blot accepterer volden bag kullene.

Oplysningerne om minedriften i Colombia bygger bl.a. på vidneudsagn fra 1000 familier i området og vidneudsagn fra ni tidligere paramilitære ledere afgivet under ed og samlet i rapporten 'Kullets mørke side' udarbejdet af den hollandske ngo PAX.

Kampen fortsætter mod tvangsforflytninger, for arbejdsforholdene, retten til jord og mod ødelæggelsen af miljøet. Stadig med undertrykkelse og vold.

Minen har været tvangslukket i flere perioder på grund af ulovlige udledninger af spildevand med ødelæggelse af floder og skovområder.

Grundlaget og kravene under den en måned lange strejke i 2013 gik både

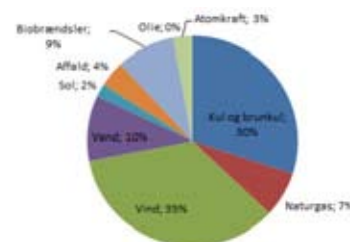
på arbejdsforholdene i minen, på miljøødelæggelserne i lokalsamfundet og mod nye tvangsforflytninger i forbindelse med udvidelsen af minen.

Mørklægning i DONG og SKAT

Danmarks energiforsyning er hemmeligstempelt og mørkelagt. Under forsøget på at rede trådene ud løb journalisterne ind i en mur af tavshed.

DONG ville intet oplyse. SKAT er omfattet af 'udvidet tavshedspligt' på området.

Et skoleeksempel på imperialistisk udbytning, og hvordan råstoffernes oprindelse skjules af dansk kapital og dens stat.



Brændsels sammensætningen af én kWh gennemsnitsstrøm i Danmark bestod i 2014 af 30 pct. kul, 7 pct. naturgas, 47 pct. vind, vand og sol, 13 pct. affald, biomasse og biogas, 0 pct. olie og 3 pct. atomkraft.

Danske krige bliver alligevel undersøgt

Et nyt initiativ er i gang for at få nedsat et krigstribunal, der skal undersøge de ting, som Irak-Afghanistan-kommissionen ikke fik lov til at gå videre med.

Irak-Afghanistan-kommissionen blev lukket ned af Løkke-regeringen som en af dens første regeringshandling. Den nuværende Venstre-regering dækker over den tidligere borgerlige regering og over Anders Fogh Rasmussens brud på internationale konventioner, da han kastede Danmark ind i en krig, der har haft katastrofale følger.

Lars Løkke var også med i regeringen, som sendte Danmark med i en ulovlig krig. Muligheden for at gennemføre en retssag mod Fogh-regeringen blev afdvist af Højesteret i 2010.

Derfor er der nu taget et initiativ af en bred personkreds, der har til hensigt at undersøge Danmarks krige, deres forhold til folkeretten og mulige krigsforbrydelser.

Planen er at få nedsat et dansk tribunal i lighed med Russell-tribunalerne om Vietnamkrigen.

Tribunalet skal stille følgende spørgsmål:

Har den danske regering indledt en ulovlig angrebskrig i forhold til international og national lovgivning? Har den danske regering overtrådt krigens love i



Irak og Afghanistan? Og hvem kan i så fald stilles til ansvar?

Tribunal-forening stiftes den 30. januar

At undersøge de danske krige er et bredt folkeligt krav. Som baggrundsgruppe for selve tribunal dannes nu en Tribunalforening, hvor alle, der støtter formålet, kan blive medlem.

Krigstribunal

Tribunalforeningen afholder stiftende generalforsamling lørdag d. 30. januar. Se invitation nederst i artiklen.

Initiativgruppen, der indkalder til stiftelse af Tribunalforeningen, er en bred kreds af personer, herunder jurister, kunstnere, fredsaktivister og andre.

Invitation til stiftelsen

Tribunal-initiativet skriver i pressemeddelelse:

En kreds af borgere vil nu genoptage og færdiggøre de undersøgelser, som Irak- og Afghanistan-kommissionen, som Venstre-regeringen nedlagde, skulle have foretaget.

“Da Danmark tilbage i 2003 besluttede at gå i krig i Irak, var det ansvarsløst. Når man nu i 2015 nægter at undersøge ansvarsløsheden, er det igen ansvarsløst,” siger skuespiller Flemming Jensen.

Senest har FN's Komité Mod Tortur anbefalet, at et uafhængigt organ skal udføre en offentlig undersøgelse af de danske fangeudleveringer. Det er regeringen ikke indstillet på, så eneste mulighed er, at borgerne gør det selv – og det er en række folk så godt i gang med.

Det er hensigten at få startet et bredt folkeligt initiativ i form af et tribunal, der kan fortsætte fra, hvor den officielle kommission blev forhindret i at gøre sit arbejde. Det er ikke tænkt som en krigsforbryderdomstol med dømmende funktioner, men sigter mod at få opklaret den tvivl og usikkerhed, der er om

INVITATION TIL STIFTENDE GENERALFORSAMLING I TRIBUNALFORENINGEN LØRDAG 30. JANUAR 2016 kl. 13.00 – 16.00 KØBENHAVNS RÅDHUS, UDVALGSVÆRELSE D, HVALROSPORTEN, BAGINDGANGEN

De politiske efterdønninger efter regeringens lukning af Irak- og Afghanistan-kommissionen har endnu ikke lagt sig. En gruppe af mennesker har siden sommeren 2015 undersøgt muligheden for at etablere et bredt folkeligt initiativ i form af et tribunal, som kan genoptage og færdiggøre de undersøgelser, som kommissionen skulle have foretaget. Denne initiativkreds inviterer nu til stiftende generalforsamling af en tribunalforening, der

har til formål, at forberede og senere facilitere et tribunal til undersøgelse af Danmarks deltagelse i krigen i Irak og Afghanistan.

Bag initiativet står en række enkeltpersoner, der fra hver deres vinkel ønsker krigen og ansvaret for dansk deltagelse bedre belyst.

Den består af følgende:

Anette Stubkjær, Annisette Kop-

pel, Anders Kærgaard, Bent Sørensen, Bjørn Elmquist, Carsten Andersen, Christian Harlang, Flemming Jensen, Gerd Berlev, Hans Kjellund, Hasse Schneidermann, Helge Ratzner, Inge Genefke, Jens Thoft, Jens Vedsted Hansen, Johan Kirkmand, Jørgen Witte, Klaus Riis, Lave Knud Broch, Lizette Lassen, Mads Silberg, Nagieb Khaja, Niels Hausgaard, Preben Wilhjelm, Tine Spang Olsen, Tom Paamand og Ulla Røder.

krigene. Tribunalet skal arbejde parti-politisk neutralt, uvildigt, evidensbase-ret og sagligt.

Den nedlagte kommission skulle undersøge dansk krigsdeltagelse i Irak og Afghanistan, baggrunden for den danske beslutning om at deltage, hvad danske myndigheder har foretaget sig i forbindelse med tilbageholdelsen af personer – og vurdere, om der er grundlag for, at nogen drages til ansvar. Tribunalet vil arbejde i forlængelse af dette og spørger:

Har den danske regering indledt en ulovlig angrebskrig i forhold til international og national lovgivning?

Har den danske regering overtrådt krigens love i Irak og Afghanistan?

Er der ministre, embedsfolk, officerer, soldater eller andre, der kan stilles til ansvar?

”Dette initiativ er yderst tiltrængt. Alle hidtidige forsøg på at få klarlagt omstændighederne omkring denne danske krigsdeltagelse er mislykkedes: Rets-sagen mod statsministeren blev i 2010 afvist af Højesteret, og undersøgelses-kommissionen blev stoppet her i efteråret af regeringen. Et tribunal bestående af uafhængige personer med relevant faglig tyngde og stor personlig integritet vil kunne rette op på denne fatale mangel på gennemsigtighed og viden i det danske demokrati,” siger advokat Bjørn Elmquist.

I første omgang dannes en forening, der skal forberede og understøtte det uafhængige tribunal til undersøgelse af krigene. Foreningen holder stiftende generalforsamling den 30. januar kl. 13.00 på Københavns Rådhus. Tribunalet forventes at kunne gå i gang med sit arbejde i løbet af 2016.

”De krige, Danmark har deltaget i, har haft alvorlige konsekvenser, både i de krigsramte lande, for trusselniveauet i Danmark og for de udsendte og deres pårørende. Det er nødvendigt at undersøge, hvad der skete, hvis vi skal lære af det,” siger Carsten Andersen fra initiativkredsen.



RØDT OG REVOLUTIONÆRT SOMMERTRÆF 2016

ved Nyborg

Onsdag den 27. - søndag den 31. juli 2016

Det er 4 spændende dage med aktuelle politiske diskussioner, kammeratskab, afslapning og god mulighed for at møde nye venner.

Træffet afholdes i 2016 med 4 overnatninger. (Du kan også blot deltage nogle af dagene)

Prisen er 1150 kr for hele lejren, med mulighed for rabat for fattigrøve.

Der vil bl.a. være forskellige oplægsholdere til levende diskussioner om:

- *International solidaritet – International kamp - Palæstina, Kurderne – Krigsfaren*

*Der vil være løbende opdatering om træffet på Facebook.
/roedt.revolutionaert.
sommertraef*

Rødt og Revolutionært Sommertræf:

Du kan skrive til os via Besked på facebook

eller på vores centrale adresse:

*Oktober Bogcafe,
Vesterfælledvej 1B, 1750
København V,
Mail: info@oktobernet.dk*

*Arrangører: Foreningen
Oktober, APK, DKU m.fl.*



- *Danmark ud af EU – Danmark ude af EU*
- *Kampen mod fattigdommen – Lavtlønsmarked*
- *Socialisme*

Partitoppen i Enhedslisten søger igen selvstændig opstilling til EU-parlamentet

Partitoppen i Enhedslisten har besluttet igen at prøve at få opbakning til en selvstændig opstilling til EU-parlamentet fra næste valg, der skal finde sted i 2019. Spørgsmålet skal afgøres på partiets landsmøde i pinsen.

Det store flertal af folketingsgruppen vil nu for anden gang tage et opgør med det spinkle flertal i partiet, som støtter den tværpolitiske Folkebevægelsen mod EU og dens opstilling til EU-parlamentet, hvor den er repræsenteret med et mandat. Sidste gang mislykkedes det.

Enhedslisten støttede i en årrække både Folkebevægelsen mod EU, der slås for at få Danmark ud af EU, og Junibevægelsen, der ville reformere EU til noget bedre. Efter at Junibevægelsen ikke opnåede valg og opløstes i 2009, har Enhedslisten støttet Folkebevægelsen, men der har hele tiden været en stærk strømning, som ønsker en selvstændig partiopstilling.

Da det sidst var oppe på et landsmøde i 2013, var der et snævert flertal for Enhedslistens forbliven i Folkebevægelsen mod EU. Det seneste årsmøde besluttede, at spørgsmålet skulle op på årsmødet 2016.

Folkebevægelsen har haft en afgørende nøglerolle ved alle de tre EU-afstemninger, der har resulteret i et Nej til mere Union – mod Maastricht-aftalen i 1992, ved euroafstemningen i 2000 og ved afstemningen om retsforbeholdet den 3. december i år.

I Folkebevægelsen har der været en 'tradition' for, at Enhedslisten som dens største medlemsparti har haft en fremtrædende placering på kandidatlisten ved EU-parlamentsvalgene.

Folkebevægelsens nuværende enlige parlamentsmedlem, Rina Ronja Kari, er medlem af Enhedslisten. Hun afløste Søren Søndergaard, som vendte tilbage som medlem af Enhedslistens folketingsgruppe. Også hans forgænger Ole Krarup var medlem af Enhedslisten,



Folkebevægelsen mod EU's vellykkede valgkamp mod afskaffelse af retsforbeholdet

men stærkt kritisk over for EU-partiprojektet.

Længe næret drøm

Selvom Enhedslistens støtte til Folkebevægelsen mod EU har haft mange fordele for partiet, har det meste af partitoppen længe drømt om, at Enhedslisten stiller selvstændigt op til EU-parlamentsvalget.

EU-Parlament

Enhedslisten er på europæisk plan medlem af Europæisk Venstreparti (European Left), som støtter EU som projekt, men ønsker at reformere og demokratisere monopolernes EU og stoppe dens nyliberale nedskæringspolitik.

Europæisk Venstreparti – med græske Syriza i spidsen og blandt andet det spanske Podemos og det tyske Die Linke som medlem – danner sammen med andre kræfter en større gruppe i EU-parlamentet. Folkebevægelsen er tilsluttet denne, men uden at være en del af Europæisk Venstreparti og med sin egen uafhængige platform.

Enhedslistens parlamentariske topfigurer nærer et stort ønske om at spille en rolle på EU-plan sammen med deres partifæller. De går i brechen for, at partiet ændrer kurs og opstiller selv, i tillid til dets seneste gode valgresultater.

Derfor har 'strategen' Pelle Dragsted kort efter den vellykkede kampagne for et Nej til at afskaffe retsforbeholdet kastet sig ind i debatten om Enhedslistens selvstændige opstilling. Både Johanne Schmidt-Nielsen og hendes udpegede afløser som talsmand Pernille Skipper er store tilhængere af det.

Dragsteds udmelding har med det samme genoplivet debatten i partiet. Den ventes at blive ophedet.

Søren Søndergaard havde ifølge Information, som bragte Dragsteds udmelding, 'ingen kommentarer'.

Vil svigte græsrodderne ved opstilling

Christian Juhl, som er Enhedslistens 'udviklingsordfører' og blandt Folkebevægelsens topkandidater, frygter derimod, at en selvstændig opstilling fra liste Ø kan føre til Folkebevægelsens opløsning.

Til Information sagde han:

"Vi kalder os et græsrodsparti, men

det er at svigte græsrodderne, hvis vi selv stiller op, for en opstilling kan nemlig i værste fald tage livet af Folkebevægelsen. Og hvilken forskel kan Enhedslisten egentlig gøre?”

Nogle snakker om en socialistisk EU-modstand, men vi er fint dækket ind af den centrum-venstremodstand, som Folkebevægelsen laver, og vi har rigtig god mulighed for at præge denne modstand – hvis vi vil.

Folkeafstemningen afslørede jo, at mange SF’ere, Socialdemokrater, Radikale Venstre eller fra Alternativet trodsede deres partiers anbefaling om et ja. De skal have et sted at gå hen, for de stemmer ikke nødvendigvis på Enhedslisten, men på et tværpolitisk projekt som Folkebevægelsen.”

Bag partitoppens projekt opstilling ligger en anden politisk modsætning i partiet – mellem ’kritiske’ EU-tilhængere og konsekvente EU-modstandere,

som støtter Folkebevægelsens krav om dansk udtræden.

Blandt de ’kritiske’ er fhv. folketingsmedlem Keld Albrechtsen, der var meget aktiv i den fallerede Junibevægelse, som blev oprettet som en konkurrent til Folkebevægelsen.

‘Socialistisk’ EU-modstand

Denne strømning i partiet taler i lighed med Pelle Dragsted om ’socialistisk EU-modstand’. Det ligger på linje med SF, der er tilhænger af det danske EU-medlemskab. Den søger at stemple kampen for dansk udtræden af EU som ’nationalistisk’.

Til gengæld mener de socialistiske EU-modstandere, at man ikke både kan være socialist og tilhænger af monopolernes EU. De henviser i dagens diskussion til, at Syrizas og Europæisk Venstrepartis projekt for at reformere EU til noget progressivt har lidt ynkeligt nederlag.

Undersøgelser har vist, at omkring en tredjedel af liste Ø’s vælgere ikke stemte på Folkebevægelsen mod EU ved EU-parlamentsvalget i 2014. Ved afstemningen om retsforbeholdet stemte en fjerdedel af liste Ø’s vælgere ja – imod partiledelsens opfordring til et nej.

Denne uklarhed er med andre ord en afspejling af en politisk uklarhed, om man skal arbejde for at ’reformere’ EU eller for udtræden af EU og unionens opløsning.

For Folkebevægelsen mod EU kommer Enhedslistens udmelding ikke overraskende. Den vil gøre sig klar til at styrke organisationen, så den kan overleve Enhedslistens eventuelle frafald.

Den vil sigte mod en ’lykkelig skilsmisse’ med et fortsat samarbejde på en række punkter, såfremt partitoppen i liste Ø får gennemtrumfet sit ønske på landsmødet.

Ib Christensen: Enhedslisten skylder Folkebevægelsen svar

Ib Christensen repræsenterede Folkebevægelsen i EU-parlamentet gennem ti år fra 1984 til ’94. I et læserbrev i Information rejser han følgende berettede spørgsmål til Enhedslisten og til Folkebevægelsens nuværende medlem af EU-parlamentet Rina Ronja Kari:

Enhedslisten diskuterer for tiden, om partiet skal opstille til det næste europaparlamentsvalg i stedet for at støtte Folkebevægelsen mod EU. Det er en mærkelig diskussion, eftersom Folkebevægelsen siden 1994 udelukkende har valgt kandidater fra Enhedslisten til parlamentet.

Og Folkebevægelsens parlamentarikere har siden 2005 bidraget til et rødt EU gennem medlemskab af parlamentets rødeste gruppe. Der er desuden ingen garanti for, at Enhedslisten kommer over en tilslutning på syv-otte procent, sådan som et europaparlamentsmandat kræver.



Enhedslistens EU-tilhængere mener, det er en nationalistisk tanke, at Danmark skal træde ud af EU til fordel for en løsere tilknytning – sådan som Folkebevægelsen ønsker, og sådan som Norge og Schweiz allerede har.

De mener tilsyneladende, at EU er et internationalt projekt. Men det er det ikke – det er en forbundsstat, som bygger på euronationalisme og en politik, der saboterer WTO og skader udviklingslandene. EU støtter fiskeflåder, der fisker efter afrikanske ressourcer, og EU dumper overskudsproduktionen af mælk på de afrikanske marke-

der til skade for fattige bønder.

I modsætning til dét ser Folkebevægelsen Norge og Schweiz som to frie nationer, der på det humane og fredsmæglende niveau spiller en respekteret og international rolle. De to lande bør være forbilleder for Danmark.

Hvis Enhedslistens EU-tilhængere får deres vilje, kommer Folkebevægelsen i en uholdbar situation. Er det takken for udelukkende at indvælge Enhedslistens folk i Europa-Parlamentet?

Og hvad vil Rina Ronja Kari gøre, hvis Enhedslisten beslutter selv at opstille i 2019 – vil hun følge med sit parti og dermed fjerne Folkebevægelsen fra parlamentet?

Det har Folkebevægelsen krav på at få at vide.

Amerikanske firmaer vinder mest

Det amerikanske landbrugsministerium har lavet en modelberegning på handels- og investeringsaftalen TTIP, der forhandles mellem USA og EU. Resultatet viser, at de firmaer, der udgår fra USA, vil overtage store markedsandele fra de europæiske. Særligt i den model, hvor fødevarer sikkerhed og reguleringer er harmoniseret og forbrugerbevægelserne er sat ud af spillet.

Landbrugs- og fødevarerindustrien er en af de helt store kapitalgrupper bag TTIP, og i en artikel i Information 8. januar fremlægger Jørgen Steen Nielsen det amerikanske udenrigsministeriums beregninger på disse firmaers profitfremgang, hvis TTIP bliver gennemført.

Den amerikansk baserede kapitals fordel fremgår klart af de forskellige modeller, hvor den ene kun afskaffer toldbarriererne, mens den anden også bygger på en harmonisering af reglerne for fødevarer sikkerhed til de standarder, som industrien ønsker – standarder, der i mange tilfælde allerede er gældende i USA.

Det gælder f.eks. de multinationale giganters ønske om at få GMO i menneskeføde ind på det europæiske marked – og allerhelst uden mærkning. Her foregår der en omfattende forbrugerkamp i USA for i det mindste at få et frit valg ved at kræve mærkning af GMO. Flere stater i USA har gennemført dette, men sundheden trues nu af et forslag om en landsdækkende lov, der forbyder mærkning af GMO.

Med GMO følger sprøjtegiften RoundUp, der af WHO er vurderet til efter al sandsynlighed at være kræftfremkaldende.

Andre omstridte regler, der nedsætter de amerikanske producenters mulighed for at overtage markedet er forbud mod klorvaskning af kød (kyllinger) og væksthormoner i kød.

Endnu et produkt, der vil kunne vælte ind over EU-landene, hvis 'handelshindringerne' afskaffes, er fruktoserig



majssirup, en særlig infam sukkerart, der pøses i stort set al amerikansk industrimad og giver en særlig stor risiko for både overvægt og sukkersyge, da den omsættes på en endnu mere skadelig måde end almindelig sukker. Og i den genmodificerede udgave, naturligvis.

TTIP

I øjeblikket er europæisk sukkerindustri beskyttet, så importen er begrænset. Ikke af sundhedsgrunde, men for at beskytte europæiske sukkerproducenter. Dette vil også blive gjort ulovligt hvis TTIP bliver gennemført.

For de amerikanske landbrugsproducenter vil det være et kæmpe boost at få fri adgang til det europæiske marked.

Andre lande vil holdes ude og miste landbrugseksport. Det gælder f.eks. lande som Brasilien, Indien, Kina og Mexico, men selvfølgelig også fattigere lande, lande i Afrika osv.

De største vil vinde på TTIP. TTIP vil fremme monopoliseringen og de multinationale, og alt i alt vil også EU-landenes landbrugseksport inden for Europa falde. Det vil øge arbejdsløsheden.

Tidligere beregninger har vist, at dette på det samlede område for landbrug og industri især vil ske i de nordeuropæiske lande, der har forholdsvis mest handel inden for Europas grænser.

EU's forhandlere har hele vejen igen-

nem påstået, at TTIP aldrig vil komme til at medføre forringede standarder i EU-landene – de vil blive beskyttet. Dette er åbenlyst utroværdigt, da forhandlingerne netop går ud på at skaffe 'handelshindringerne' af vejen.

Det amerikanske landbrugsministerium tager både meget alvorligt på spørgsmålet om at få harmoniseret reglerne og at undgå forbrugernes adgang til viden om fødevarerne og indflydelse på indholdet af samme.

Det sidste fremgår klart og tydeligt af det faktum, at det amerikanske udenrigsministerium også har lavet beregninger ud fra en tredje model, hvor reglerne godt nok bliver harmoniseret, men hvor det lykkes 'en negativ forbrugeradfærd' at slå igennem. Dette vil nok særligt dreje sig om muligheden for at kunne fravælge genmodificerede fødevarer.

"Disse effekter på efterspørgselssiden kan potentielt udradere enhver gevinst opnået ved fjernelse af specifikke tekniske handelsbarrierer." (Citat fra det amerikanske udenrigsministeriums rapport i Information).

Kom ikke og sig, at det ikke er meningen med TTIP, at regler der forsværer sundhed og rettigheder, skal fjernes! I alle tre modeller vil den øgede konkurrence fra de amerikanske varer få både de europæiske producenters priser og markedsandel til at falde.

Trods dette fastholder de danske industrilandbrugs organisation Landbrug og Fødevarer alligevel deres fulde støtte til TTIP. De regner med, at netop deres nicher og produktioner vil klare sig i konkurrencen.

"Vi satser på maskiner, enzymer, mejeriprodukter og spareribs," udtaler handelspolitisk chef Kenneth Lindhardt Madsen til Information.

For befolkningerne i EU-landene eller USA er der intet godt at hente i monopolernes TTIP.

Hun gav sin generation ansigt: Joan Baez bliver 75

Det er en progressiv verdenskunstner, der i dag den 9. januar bliver 75: Den amerikanske sanger, sangskriver og aktivist Joan Baez. Hun blev et af sin generations ikoniske ansigter, da hun i 60'erne lagde sin fantastiske stemme til kampen mod raceulighed og for fred.

Under protesterne mod Vietnamkrigen blev hun et af vartegnene for 'et andet Amerika', for et opgør med det imperialistiske, krigsgale, chauvinistiske og racistiske USA.

Hun blev født i New York i 1941 som barn af en skotsk mor og en mexicansk-amerikansk far, fysiker og videnskabsmand. Den internationale orientering og antiracismen fulgte med barndomshjemmet, ligesom tosprogetheden og det flydende spansk. Pacifismen og modstanden mod krigen også. Familien tilsluttede sig trossamfundet kvækerne.

Joan Baez sang ved Newport-festivalen i 1959 og indspillede sin første plade i 1960. Hun fik et gennembrud sammen med den ny folkemusikbølge, der søgte og fandt nye veje for musik med mening og politiske budskaber, og blev en af dens frontfigurer.

Musikalske inspirationer fra barndommen og ungdommen var Pete Seeger, Odetta og Marian Anderson. Fra datidens skabende folkemusikscene i New York sprang hun ind i tidens politiske massebevægelser.

Hun sang til borgerrettighedsbevægelsen og Martin Luther Kings March til Washington i 1963, hun sang ved talrige demonstrationer mod Vietnamkrigen og blev arresteret sammen med andre aktivister i en protest mod indkaldelse af soldater krigen i 1967. Hun sad en måned i fængsel for en tilsvarende 'forbrydelse'.

Livet igennem har hun givet stemme til kampen for fred og sociale fremskridt, for humanisme, mangfoldighed og tolerance.



Hendes indflydelse på folkemusikken og den progressive musiks udvikling har været enorm. Pigen med den høje, klare og distinkte stemme blev efterlignet ikke bare i USA.

Hun var progressiv middelklasse, intellektuel, internationalt orienteret og var – med sangere som Janis Joplin, Etta James og Aretha Franklin som andre poler – med til at placere kvinderne i den folkelige musiks forgrund.

Endnu i dag inspirerer hun ikke mindst kvindelige sangere og sangskrivere af nye generationer.

Vigtigt at nævne er hendes samarbejde med Bob Dylan, der også bliver 75 i år. Det var med til at løfte begges navn ud over verden.

Joan Baez er stadig i fuld aktivitet. For et par år siden sang hun for Occupy Wall Street bevægelsen. 75 året markeres med en turne, som starter med en stor hyldestkoncert i New York den 27. januar.

– Hvis folk skal komme etiketter på mig, så vil jeg foretrække at den første bliver 'menneske', den anden 'fredsforkæmper' og den tredje 'folkesanger', sagde hun engang i et interview.

Hun er en af de store.

SIG FRA!

*Vi kan ikke hjælpe hele verden
Vi kan ikke engang hjælpe de hjemløse
Vi har ikke længere råd til velfærdssamfundet
Men vi kan godt hjælpe bankerne og de rigeste med skattelettelser
Vi har råd til at smide bomber på må og få mange tusinde kilometer væk
Vi har råd til nye jagerfly til 20 eller 30 milliarder
Og en Femernbro som sikkert kommer til at koste det dobbelte af først antaget
Ja der er endda de politikere som synes de har ret til at give sig selv klækkelige lønforhøjelser
Efter at have hugget efterlønnen fra os og forkortet dagpengeperioden
Der er noget råddent ved Danmark
En eklatant mangel på vilje til at hjælpe
En uhyggelig foragt overfor de svage stillede
Der bliver chikaneret dehumaniseret og fastlåst i fattigdom
Heldigvis er der stadig mange danskere med medmenneskeligheden i behold som gør en stor indsats
Men der er mindst lige så mange som fnyser af de fremmede
Og ønsker dem tilbage hvor peberet gror
Jeg ved ikke hvor det ender men det er på sin plads at sige fra nu
Inden vi ender som et bananmonarki*

Tomas Dalgaard

Appel fra de danske forældreorganisationer: Stop katastrofekursen på børneområdet

Forældreorganisationer landet over sendte denne advarsel i et åbent brev til politikerne, inden den asociale finanslov 2016 blev stemt igennem

Finanslov for 2016 kommer til at betyde eklatante besparelser på kernevel-færden – det bliver i praksis umuligt at holde dagtilbudsområdet fri.

0-vækst, som er princippet for finansloven, er ikke blot lig med status quo. Når 0-vækst så kombineres med det såkaldte omprioriteringsbidrag, så medfører det katastrofale besparelser på kernevel-færden i kommunerne.

Vi er på katastrofekurs, når vi lader børnene betale prisen i form af færre voksne i deres dagtilbud. Besparelser i den størrelsesorden, som meldes ud fra kommunerne, kan ikke undgå at kunne mærkes af det enkelte barn – mit barn og dit barn.

4400 færre pædagoger i vores dagtilbud siden 2009

Besparelser på dagtilbudsområdet er ikke noget nyt, men det gør blot situationen endnu mere alvorlig. Sammenlignet med 2009, så mangler vi 4.400

pædagoger i vores dagtilbud. Det kan allerede mærkes i form af mindre omsorg og nærvær, mindre trøst, ringere læring og dermed ringere udvikling.



Vi ved fra forskningen, at forholdet mellem børn og voksne har afgørende betydning for børns trivsel og velbefindende her og nu, men også på den lange livsbane har forholdet betydning. Børn der har gået i kvalitetsbørnehaver med et tilstrækkeligt antal veluddannet pædagogisk personale trives bedre, bliver mindre kriminelle, får bedre uddannelse og bidrager i højere grad til vores fælles samfund. Vi ved også, at en krone investeret i børnene er den krone der giver det bedste afkast.

I København betyder finansloven – og herunder omprioriteringsbidraget – at

der skal spares ca. 1 mia.kr. over de kommende 4 år svarende til ca. 10%. På dagtilbudsområdet kan det ikke undgås, at det betyder færre voksne til vores børn.

I Odense lægges der allerede inden konsekvenserne af finansloven er kendt op til dårligere normering i dagtilbudene, lavere tilskud til børnehuse med børn med særlige behov og ringere vikardækning ved langtidssygd.

I Århus drøftes besparelser i form af tidligere overgang fra vuggestue til børnehave, fra børnehave til SFO og fra SFO til klub som reelt også betyder ringere normeringer, fordi mindre børn kræver mere voksenkontakt. Det er blot de første tegn på hvad der venter de mindste i de kommende år. Det kommer til at kunne mærkes af alle børn i alle kommuner.

Politikere – tag ansvar

Kære politikere. I er på katastrofekurs. I har alle sammen valgt, der hver dag afleverer børn i dagpleje, vuggestue, børnehave, SFO eller fritidshjem. Hvordan kan I forestille jer, at vi fortsat skal passe vores arbejde og bidrage til samfundet, når vi véd, at omsorgen, nærværet, trivslen og udviklingen i vores dagtilbud er mangelfuld eller ikke eksisterende?

Med venlig hilsen

Dorthe Boe Danbjørg

formand for FOLA

– Forældrenes Landsforening

Julie Kyndesgaard

næstformand for KFO

– Københavns Forældreorganisation

Flemming Linnebjerg Rasmussen

formand for OFO

– Odense ForældreOrganisation

Morten Bowmann

formand for ÅFO

– Århus Forældreorganisation

Utilpasset

er et begreb flere og flere får sig påhæftet, hvis ikke de begår sig i de vedtagne udstukne samfundsrammer, bestemt af den her a skende ordens vedtægter. En gruppe med store tilpasningsvanskeligheder skiller sig mærkbart ud, da deres begrebsopfattelse er så meget anderledes, at de ved deres virke kommer i så store konflikter med resten af befolkningen, at de ofte derved påføres neuroser og svære vrangforestillinger. Sådan er det at erhverve sig etiketten – utilpasset – og samtidig være – politicus

N.B.

Værdigt liv for alle: Demonstrer over hele landet 4. februar!

Af Marianne Grann

Det er nu folk skal være solidariske med hinanden. Skal vi ha' nogen som helst chance for at blive hørt, er det nødvendigt, at folk, undskyld udtrykket, letter roven, for ingen kan vinde denne kamp alene!

Denne demo den 4 februar er for det hele. Syge, ledige, gamle, børn, unge, uddannelser, hjemløse, flygtninge, handicappede osv. osv....vi har for længe ramt bunden, vi har nu reel fattigdom i Danmark!

Det er også et totalt nej tak, til deres løndumping og overdrevne brug af gratis arbejdskraft.....det er et opråb fra folket om, at nu stopper de!

De har over en lang årrække fuldstændig udhulet vores arbejdsmarked, så vi kommer ned på de samme lave standarder, som i resten af EU.

Hvis ikke snart lønmodtagerne vågner op, er toget kørt. Nu har politikerne fået presset alle der er afhængige af hjælp (det som jo rent faktisk er betalt over vores høje skat) – syge, ledige osv. ned til en økonomisk, så latterlig ydelse, at folk må gå fra hus og hjem – så nu er vejen banet til jer lønmodtagere, nu er det jeres tur.....nu kan de presse jer endnu mere.

I vil skulle yde endnu mere for mindre og mindre løn, for ellers bliver det jer, der ender på bunden, for de har rigeligt at ta' af efterhånden som de får øget arbejdsudbuddet. At folk har lært så lidt, at tidligere tiders arbejder- og klassekampe er sgu skræmmende..... så kære lønmodtagere, prøv at sætte tingene i et lidt større perspektiv.

Er I klar til, at sætte jeres gode liv og tilværelse på spil?

Kan I løbe hurtigere end I gør nu?

Vil I blive ved med, at fylde jer selv og jeres børn med gift?



Der bliver mere og mere gift i alt omkring os.....hvor længe kan vi holde til det?

Er I klar til igen at se på døde vandløb, åer og fjorde?

Regeringen vil IKKE grøn vækst.....vil I?

Vi vil ikke længere stiltiende se til, at de kaster om sig med vores lands penge, til aftrædelsesordninger (endda selv om de har begået direkte ulovligheder), ben (så enhver hund ville savle), pensioner til dem selv og deres børn, penge i skattely som de vender det blinde øje til!

De bruger i den grad penge, i en tid hvor de samtidig nedskærer på alle andre.....dog ikke erhvervslivet og resten af de 10% der har mest.

Og siden hvornår har erhvervslivet skabt nyt arbejdspladser, fordi de har fået skattelettelse?

Samtidig betaler vi sandelig da også til, at de kan flytte arbejdspladser ud af landet.

Håber I vil reflektere lidt over hvilken fremtid I vil for jeres børn, børnebørn osv. Et trygt, menneskevarmt, frit og anstændigt samfund – eller et koldt, egoistisk, kapitalstyret, småracistisk, klassesdelt samfund?

Så en god jul til alle, forhåbentligt

hjælper vi alle hvor vi kan, så vi kan komme ud i det nye år klar til kampen om et anstændigt liv til alle.

Der bliver demonstrationer i København, Aarhus, Odense

Deltag i debatten
på kpnet.dk/blogs



OKTOBER BOGBUTIK

København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 91 86 28 82

Åbningstid:
alle hverdage 15-17.30



Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

Landsdækkende demonstration VÆRDIGT LIV TIL ALLE 4. februar klokken 16:30 - 18:00

København
Christiansborg
Slotsplads
1218 København

Odense
Rådhuspladsen,
Flakhaven
5000 Odense

Århus
Rådhuspladsen,
8000 Århus

-Starten på en bevægelse der krydser grænser og folkeslag

Aktivister fra gruppen Welcome to Denmark gennemførte lørdag den 9. januar en stor civil ulydighedsaktion på begge sider af grænsen ved Øresund i protest mod den nye grænsekontrol og i solidaritet med papirløse flygtninge.

Omkring 1000 mennesker forsøgte at komme med toget til Sverige uden at vise ID-papirer i protest mod indførelsen af de danske og svenske grænsekontroller og det svenske transportøransvar.

I en time stod folk i køerne ved ID-kontrollen i Kastrup lufthavn, hvor de bad om at komme til Sverige uden ID-papirer.

Gruppen udtalte efter aktionen:

-Det lykkedes os ikke at komme med



Foto: Erling Skov Madsen

toget i dag, men aktionen er en succes, fordi vi har vist at der er en stor civil modstand mod indførelsen af kontrol på tværs af sundet. Vi er glade for, at aktionen forløb fredeligt og med stor

forståelse for vores tilstedeværelse fra de andre rejsende generelt. Det her er starten på en bevægelse der krydser grænser og folkeslag.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 1 - 2016

TEMA: KOMMUNAL
SPAREMASSAKRE I GANG

Tid til protest s. 2

Finanslov 2016 s. 3

APK: Stormvarsel! s. 4

TEMA: Kommunal
sparemassakre s. 7

Moderne kongeluksus) s. 9

Grænsekontrol s. 10

Mobilisering mod spareplan s. 14

Blå kultur s. 16

DONGs kulleverandør s.19

Dansk krigstribunal s. 20

Enhedslisten og

Folkebevægelsen s. 22

Verden ifølge Latuff



Verdenssamfundets rolle i Syrien